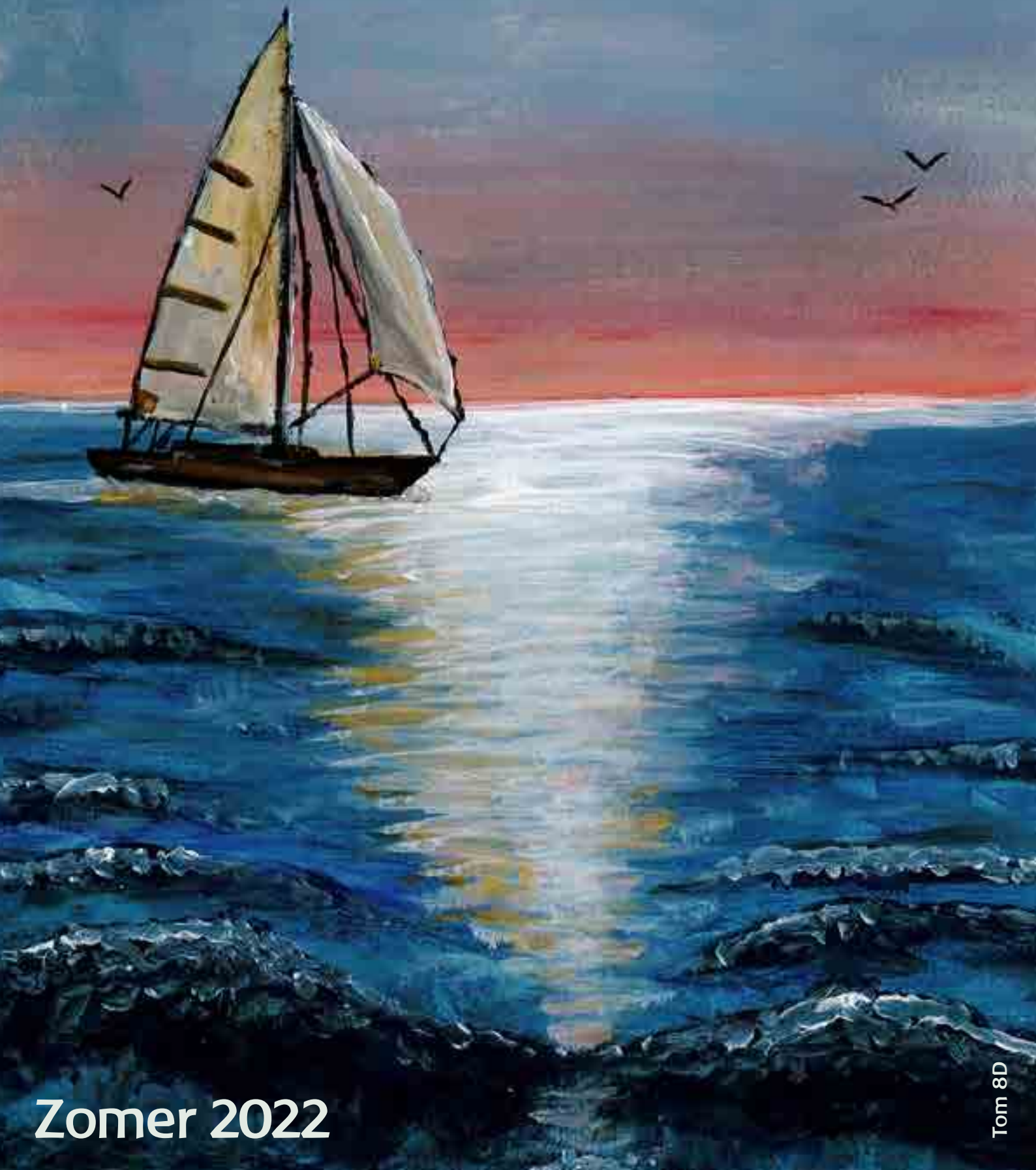

Branding

Schoolkrant Vrijescholen Nijmegen

Zomer 2022

STRUIN

- Groen-pedagogische KDV en BSO
- Vrij spelen in de wilde natuur
- Natuurbeleving en -educatie op speelse wijze
- Zelf je eten stoken van wilde planten
- Onvergetelijke natuurbelevingsmomenten

Natuurbeleving het hele jaar rond!

Struin
Natuurlijk
Spelonderwijs
KDV & BSO
www.struin.nl
info@struin.nl

De Regenboog

Welkom in onze prachtige winkel
met speelgoed van vertrouwde
én van nieuwe merken!

Hertogstraat 102
6511 SE Nijmegen
024 - 2046000
www.planethappy.nl

Planetaire, DJECO, BRIO, playmobil, LEGO, HABA, Sylvanian Families

Branding

Schoolkrant Vrijescholen Nijmegen

Inhoud

- 1 Cover
- 5 Voorwoord
- 6 De goudpot voor achterstand
- 8 Van banketbakker tot leerkracht: afscheid van Jean Pierre
- 10 Beste meester Jean Pierre
- 11 Onderweg
- 12 Een stevige basis voor kinderen:
de praktijk van Loes Kraaijvanger
- 13 Afscheid van meester Menno
- 14 Zomer boekentips
- 16 Mandy van der Krogt zegt Meander gedag
- 18 Woordzoeker
- 19 Dag juf Jeanine
- 20 Samenwerken, hoe doe je dat eigenlijk?
- 22 Uit de Branding-brievenbus
- 24 De 32: het Hapskamp
- 28 Het koffertje van Kaatje
- 29 Juf Moos neemt afscheid
- 30 Stichting tot Steun zoekt nieuwe ideeën
- 31 Mijn favoriete boek
- 34 Uitdagingen voor het KGC in de komende vier jaar
- 35 Welkom op het Zomerplein op het KGC
- 36 Het schip vaart verder
- 38 Wat doet het opleidingsteam van het KGC?
- 40 Boeken op het KGC: een mindmap-boom als boekverslag
- 42 Paasspel in nieuwe stijl
- 44 #ditzijnwij
- 45 Proeftuin: Levenskunst Deel II: wat en hoe?
- 47 Boeksels
- 49 KGC Kino
- 51 Wie komt het gezellige redactieteam van
de Branding versterken?

Tom, leerling klas 8D
Jacco Schouw
Bart Spijkerboer
Frans Schobbe
(Oud)leerlingen Jean Pierre
Frasie Hertroijs

Jacco Schouw
Jacco Schouw
Anne-Marie Lucker
Frans Schobbe

Els Geraets
Jacco Schouw

Frans Schobbe & Yolani van Keulen
Bart Spijkerboer
Frans Schobbe
Roel van Maasakker, Noortje van de Water,
Kasper van Pinxteren & Wiet Verkooijen
Ella, leerling klas 4B
Arden Aldershof
Roosmarijn Harbers
Sarah, leerling klas 10G
Mayke Oakes-Broekhuijsen
Isa Marseille
Minke van Hoof
Minke van Hoof
Axel Venker
Simone Keuken
Minke van Hoof

DEADLINES

Zomer 30 mei Week 26

Redactieadres:

redactie@branding-nijmegen.nl

Colofon

De Branding is het tijdschrift van en voor Meander vrijeschool voor basisonderwijs en het Karel de Grote College, Regionale School voor Voortgezet Onderwijs. De Branding verschijnt vier keer per jaar in elk seizoen en is een platform voor ouders, leerlingen, leerkrachten en belangstellenden.

Redactie

Aletta Klanke, Anke Baerends, Anne-Marie Lucker, Frasier Hertroijs, Hannah Berns, Jacco Schouw (ouders), Frans Schobbe (docent Meander), Minke van Hoof (docent KGC).

Advertenties & lay out

Hannah Berns
opmaakbranding@gmail.com
Deadline advertenties: 23mei 2022

Bereik

1200 leerlingen, ouders, docenten

Tarieven advertenties

hele pagina (16 x 23 cm) € 110,00
halve pagina (16 x 11 cm) € 60,00
1/4 pagina (8 x 11 cm) € 35,00

Tarieven zijn per nummer. Factuur wordt één keer per jaar, in de zomer verstuurd.

Meander vrijeschool voor basisonderwijs

Celebesstraat 12, 6524 KE Nijmegen
024-360 03 56 | www.vrijeschoolmeander.nl

Karel de Grote College
Scholengemeenschap voor voortgezet vrijeschoolonderwijs

Karel de Grote College scholengemeenschap voor voortgezet vrijeschoolonderwijs

Wilhelminasingel 13-15, 6524 AJ Nijmegen
024-32 04 60 | www.kgcniijmegen.nl

Kinderdagverblijf de Zonnestraaltjes en BSO Nijmegen

Een warme en veilige plek voor uw kind(eren)

- Baby-, dreumes-, en peuteropvang: Kinderdagverblijf de Zonnestraaltjes
- Peutergroep **de Toverster**
- Buitenschoolse opvang voor kleuters: **de Toverfluit** en **de Bosbengels**
- Buitenschoolse opvang voor sportieve kinderen: **Oberon-Sport**
- Buitenschoolse opvang voor buiten kinderen: **Keizer Karel**, **de Bosbengels** en **de verkenners**
- Buitenschoolse opvang voor creatieve en muzikale kinderen: **de Flierefluit**

Wij laten ons inspireren door de pedagogische visie van Rudolf Steiner.

Voor meer informatie kijkt u op de websites of neemt u contact op met ons kantoor:
Fransestraat 30, 6524 JC Nijmegen.
Telefoon: 024 844 33 47

Warme opvang voor baby, dreumes en peuter. Adres: Burghardt vd Bergstraat 114, 6512 DR Nijmegen

www.Zonne-straaItjes.nl

Fijne speelochtenden op de peuterspeelzaal. Adres: van Gentstraat 106 Nijmegen

www.Toverster.net

Buitenschoolse Opvang Nijmegen: waar u en uw kind echt keuze hebben!

www.BSONijmegen.nl

Hexxje Design

Voorwoord

Namens de redactie: Jacco Schouw, ouder Meander

Bijna zomervakantie! Op school en thuis gonst het van de bedrijvigheid om allerlei zaken af te ronden. Te midden van de drukte gaan de kinderen hun gang, ze spelen en rennen rond op blote voeten.

In de Branding is ook genoeg te beleven. Het zomernummer staat elk jaar voor een groot deel in het teken van afscheid. Op het KGC was er dit jaar weer ruimte voor een examenstunt, en de meeste eindexamenleerlingen kregen het felbegeerde diploma in handen. Zij vliegen uit, klaar om de wereld te veroveren met alles wat ze in het vrijeschoolonderwijs hebben geleerd. De leerlingen van klas 6 nemen afscheid van de basisschool en maken de overstap naar het voortgezet onderwijs. Verder zwaaien we verschillende docenten uit, en ook de conciërge van het KGC gaat met pensioen.

Het is jammer om deze bevlogen en ervaren mensen te zien vertrekken. Tegelijkertijd is het inspirerend om terug te kijken op hun tijd op de vrijeschool en om het werk te eren dat zij hebben gedaan. Ook lezen we wat mensen gaan doen na hun afscheid. Conciërge Erwin Althof overweegt bijvoorbeeld misschien bobo's te gaan rondrijden als chauffeur in een dikke bak. Soms komt alle vrijeschoolervaring op een hele duidelijke manier terug in iemands werk: zoals in de praktijk voor jonge kinderen van voormalig juf Loes Kraaijvanger van Meander.

En zo is ieder afscheid ook weer een nieuw begin. Wij verwelkomen na de zomervakantie een nieuwe generatie kleuters, zij-instromers en enthousiaste nieuwe medewerkers.

Verder in dit nummer aandacht voor de toneelvoorstelling die de vierdeklassers onlangs zagen over een meisje waarvan de ouders in scheiding liggen. Een ontroerende voorstelling met humor en vaart, die ook de pijn van het kind zichtbaar maakt. De leerkrachten bespraken daarna het thema met de kinderen in de klas.

De vijfdeklassers gingen op 'Hapskamp', in de rubriek De 32 dit keer een beschrijving van deze prehistorische beleving. De Stichting tot Steun zoekt nieuwe ideeën waarmee de school verder ondersteund kan worden. Frans Schobbe schreef een boek over gestructureerd samenwerken op de vrijeschool. Samenwerken is niet iets dat iedereen zomaar kan en er is te weinig aandacht voor hoe je de vaardigheden daarvoor kunt leren.

Vanuit de bovenbouw een verrassend verslag van het Paasspel – nieuwe stijl dat door medewerkers werd opgevoerd. Twee docenten vertellen over de uitvoering, het maakproces en de publieksreacties.

Rector Ardan Aldershof schrijft over de uitdagingen die het KGC de komende jaren staan te wachten. Het zomerplein KGC op 8 juli a.s. belooft een spektakel te worden. De bovenbouwleerlingen met het vak drama zijn volop aan het voorbereiden.

Verder aandacht voor het opleidingsteam KGC dat door het samenwerkingsverband met andere opleidingen stagiaires op school een betere begeleiding biedt.

In de Proeftuin stond de vraag centraal wat de school (nog) nodig heeft om levenskunst integraal onderdeel te laten worden van het lesprogramma.

Tot slot graag jullie aandacht voor onze vacatures bij de Branding: we zoeken een coördinator en een (eind)redacteur. Ben jij iemand die graag contact legt en regelt, of kritisch naar teksten kijkt? We zien je berichtje graag tegemoet.

We wensen jullie een hele mooie zomer!

De goudpot voor achterstand

Opeens kregen alle scholen voor basis- en middelbaar onderwijs een enorme zak met geld. De overheid gaf zo'n 8,5 miljard om binnen twee jaar 'achterstanden' weg te werken. De minister heeft inmiddels de periode om de subsidie te besteden verlengd met een jaar. De Tweede Kamer sprak onlangs haar zorgen uit over de bestemming van de subsidie. Veel geld komt namelijk terecht bij commerciële bijspijskibureaus en daardoor te weinig bij de kinderen en de scholen. De corona-goudpot camoufleert bovendien een paar andere bezuinigingen die de overheid op de achtergrond doorvoert. Kortom, er zijn wel wat vraagtekens te zetten bij deze subsidie tegen achterstanden.

Bart Spijkerboer, schoolleider Meander

Wat is achterstand?

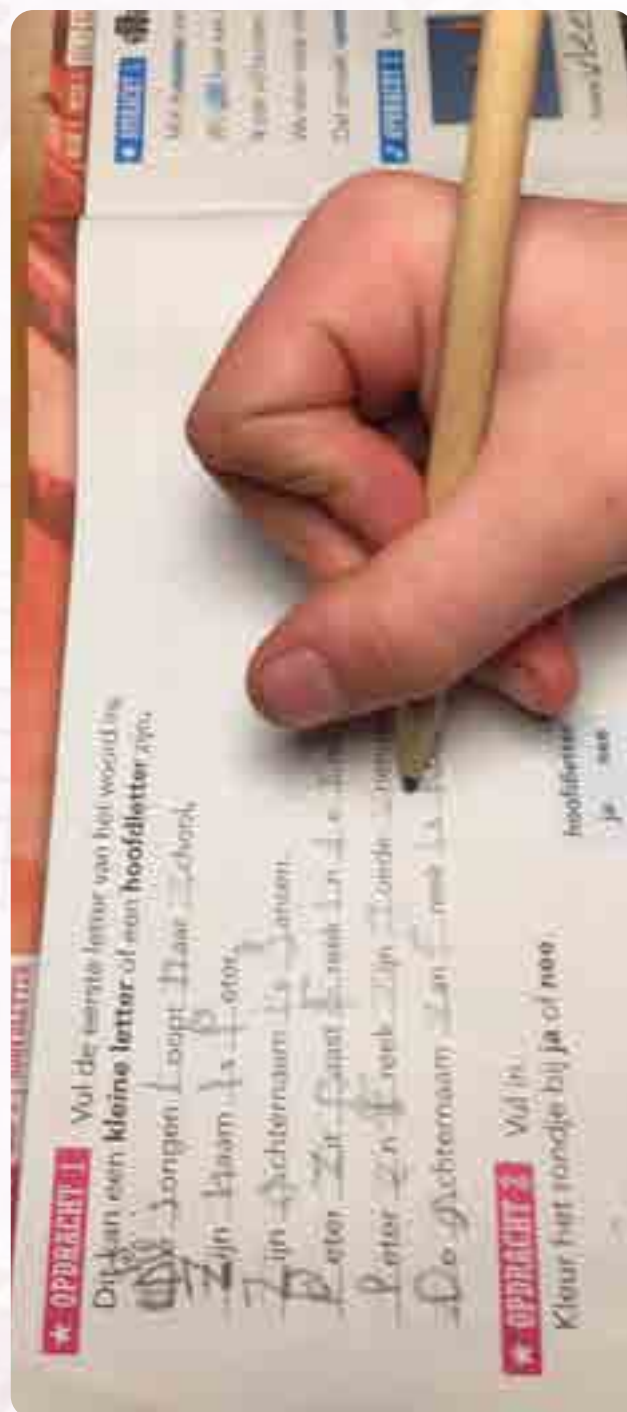
We zijn op Meander begonnen met de vraag: wat is een achterstand? Als we spreken over een achterstand, dan is er een vergelijking met een norm, een normaal. Op de vrijeschool kijken we graag naar de ontwikkeling van elk kind als eigen en uniek gegeven. We toetsen met mate en altijd bewust van de beperking die dat met zich meebrengt. Met een toets willen we zicht houden op de ontwikkeling van het kind. Maar als je niet wakker blijft, meet je voorsprong of achterstand ten opzichte van een norm. We zijn dan ook huiverig om te spreken over achterstanden, zeker als we die 'weg moeten werken'. In onderwijsland klinkt overigens steeds meer bezwaar tegen de toets als selectie-instrument.

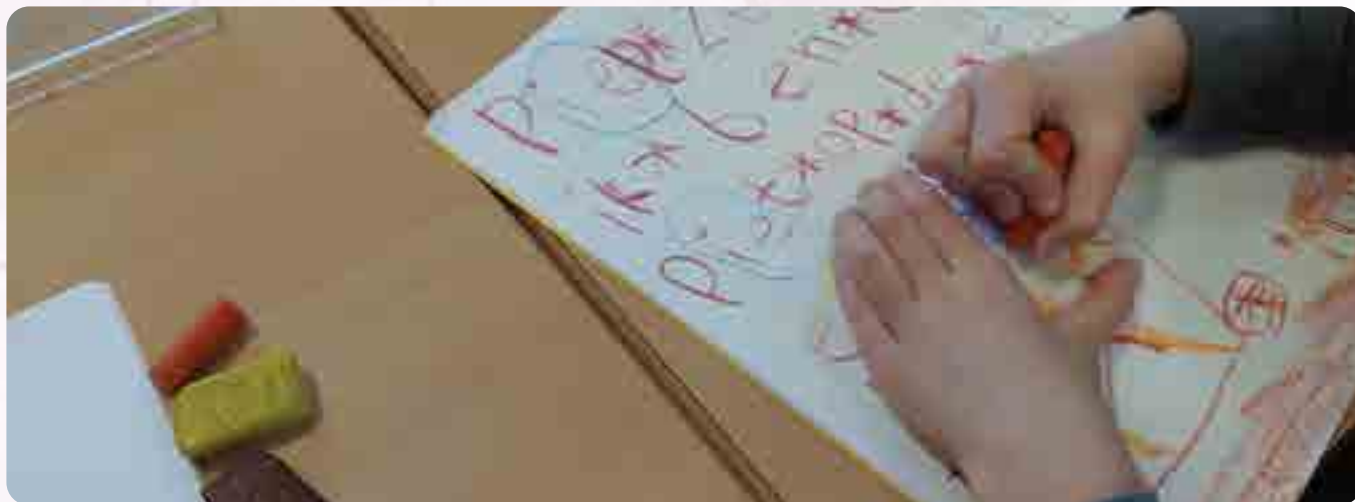
Extra ondersteuning

Toch zien we wel dat de lockdowns voor een aantal kinderen schadelijk zijn geweest. Met name op sociaal-emotioneel vlak merken we dat sommige kinderen angstiger zijn geworden, moeilijker de drempel van de school over komen, zich terugtrekken in de klas, stiller zijn. Meestal gaat het om kinderen die we als ouders, leerkrachten en zorgteam al kwetsbaar vonden. Met name voor hen lijken lockdowns en thuisonderwijs een negatief effect te hebben gehad. Voor een aantal kinderen hebben we ondersteuning aangevraagd van therapeuten op het gebied van haptonomie, euritmie en spel. We kijken naast welzijn natuurlijk ook naar de ontwikkeling van de leerresultaten. We richten ons dan niet zozeer op de norm, maar kijken of er sprake is van een afwijking in de doorgaande lijn van de afgelopen jaren. Als in de resultaten van een kind of een klas een duidelijke verandering van de trend te zien is, bespreken we mogelijkheden voor extra ondersteuning. Op het gebied van rekenen en taal hebben we deze gegevens aan groepjes kinderen en een hele klas. In totaal hebben we met de subsidie zo'n 80 kinderen extra kunnen begeleiden.

Bezuinigen

Ondertussen hebben we een forse bezuiniging te verwerken van het Samenwerkingsverband Stroomland. Stroomland ondersteunt scholen bij de extra ontwikkelvraag die sommige kinderen met zich meebrengen. Samen met Stroomland kijken we met alle basisscholen in de regio hoe we zoveel mogelijk kinderen binnen de school kunnen houden. We willen de uitstroom naar het speciaal onderwijs beperken. Kinderen horen bij elkaar in dezelfde school. Dat noemen we inclusief onderwijs. Helaas zit Stroomland in zwaar weer, de pot is leeg, er komt komende periode veel minder zorggeld naar de scholen. We hebben daardoor minder mogelijkheden

om extra ondersteuning te organiseren. Het betekent dat we moeten bezuinigen op de interne remedial teaching. Met deze RT konden we kinderen extra begeleiding bieden buiten de klas. We willen de kinderen met een speciale ontwikkelvraag nu volledig in de klas opvangen. Met eigen leerkracht, ondersteund door een onderwijsassistent, in de eigen groep.

Zorg in de klas

Deze omslag betekent nogal wat voor onze gemeenschap. Meer verschillen opvangen binnen de klas vraagt vakmanschap en creativiteit van de leerkracht. Het vraagt ook om samen met ouders en kind de beperkte mogelijkheden te bespreken en accepteren. Om hierin als school te groeien, besteden we een deel van de corona-subsidie aan duurzame ontwikkeling van onze manier van werken. Hoe ondersteunen we de leerkrachten bij de extra zorg in de klas? We overwegen om een half jaar lang een specialist met ons mee te laten kijken om ons daarin te begeleiden.

Kansenongelijkheid

Een ongewenst effect van bezuiniging op de remedial teaching is dat ouders zelf de extra ondersteuning gaan inkopen. De groei van deze privé-RT is een landelijke trend, die we ook op onze school zien. Het is fijn om dat te kunnen bieden aan je kind. En tegelijk leidt het tot een

verschil in kansen. Voor de ene oudergroep zijn de financiële mogelijkheden veel groter dan voor de andere. Een groot aantal ouders op onze school heeft gewoonweg niet de mogelijkheid om zelf begeleiding in te kopen. We hebben er geen antwoord op.

Beleid voor hoogbegaafde kinderen

In de ouderenquête van dit voorjaar gaf een aantal ouders aan zorgen te hebben over de hulp voor kinderen met een speciale ontwikkelvraag. We zien binnen de hele school het aantal vragen toenemen, specifiek bij kinderen met een mate van hoogbegaafdheid.

Voor deze groep kinderen zijn we ons aan het bekwamen in het tijdig signaleren van de extra begaafdheid en in het maken van passend aanbod. Ook voor deze kinderen zijn de middelen om extra begeleiding te bieden beperkt. We zijn de achterstand die we als vrijeschool hadden op visie en beleid voor hoogbegaafdheid aan het inlopen. Ons brede aanbod is juist voor deze groep van groot belang, maar niet vanzelf toereikend. Tijdens de subsidie-periode hebben we een leerkracht voor een dag per week vrijgespeeld om zich te specialiseren en ons te begeleiden bij het vinden van het juiste aanbod in de klas bij de ontwikkelvraag van de kinderen.

Van banketbakker tot leerkracht: afscheid van Jean Pierre

Hij begon op Meander als vervanger van Trudi Venema, en werd in de vijftien jaar die volgden steeds opnieuw gevraagd om klassen over te nemen, soms vanaf de derde, meestal vanaf de vijfde. Een heel rondje van klas 1 tot en met 6 kwam er hierdoor niet van. Maar dat was niet alles wat hij hier deed. Zijn grootste project was misschien wel de verhuizing van Meander van de Groesbeekseweg naar de Celebesstraat in 2019. Hij was de projectmanager van de hele verbouwing: een enorme klus waar hij zich vol op stortte met zijn kenmerkende enthousiasme. Nu nemen we afscheid; zogenaamd omdat hij met pensioen gaat, maar ik vermoed dat hij gewoon op zoek gaat naar een nieuw project.

Frans Schobbe, leerkracht klas 5 en redactielid

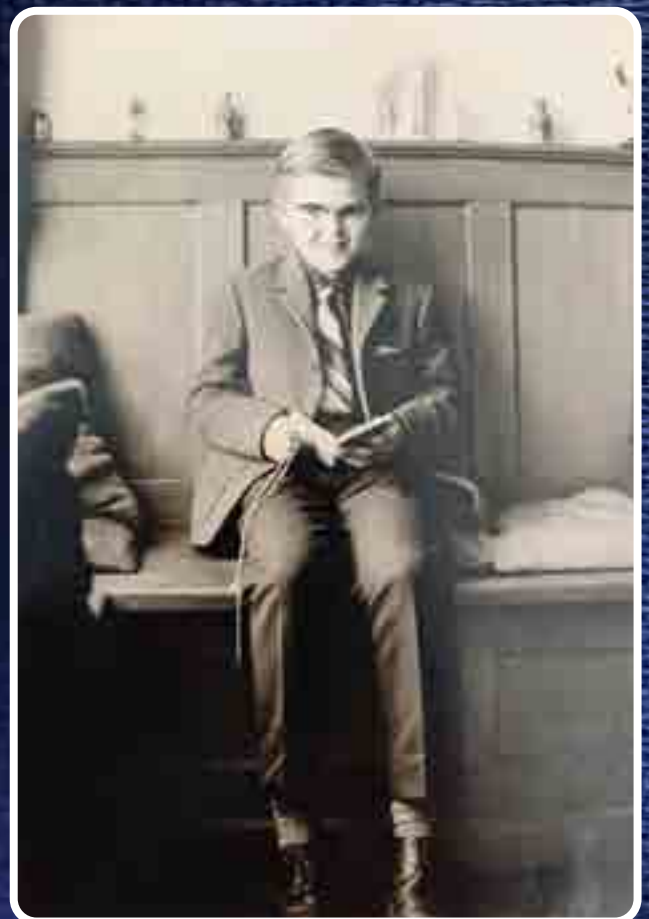
Van banketbakker tot leerkracht

Als kleuter van vier had Jean Pierre van Groeningen één droom: hij wilde banketbakker worden. Voor de koningin taartjes bakken en desserts toveren, dat leek zijn ultieme levensdoel. In de zesde klas van de lagere school speelde hij de rol van kok in het eindtoneelstuk, helemaal passend bij de droom die hij moedig in leven hield. Hij werd banketbakker en kwam toen tot de ontdekking dat het niet rechtstreeks leidde naar Soestdijk. Hij was zeventien en koos een andere weg: hij ging de verpleging in.

Time for a change

Toen hij 21 jaar was ging hij de opleiding Ademtherapie in Rotterdam en Natuurgeneeskunde in Hilversum volgen. Daarnaast volgde hij allerlei opleidingen in massage. Na twee jaar begon hij zijn eigen praktijk en bleef zich intensief bijscholen. 'Zeven jaar lang volgde ik er ongeveer drie per jaar. Dat was heel leuk, fascinerend en heel breed. Ik ben zeven jaar ademtherapeut geweest en toen was het 'time for a change'. Ik ben gaan werken in het VU in Amsterdam op de IC. Ik had dat werk al gedaan in het Wilhelmina Gasthuis. Ben gestart met een managementopleiding en werd leidinggevende op een afdeling waar ze integrerend verplegen gingen invoeren, dat was toen heel nieuw. Helaas vertrok de projectleider. Ik heb die functie mogen overnemen en ben meteen gestart met de VO, opleiding Beroepsinnovatie. Later ben ik gaan werken als coach bij de Hogeschool Nijmegen. Het reizen door het land werd me echter een beetje te veel. Er kwam een leuke functie voorbij als stafmedewerker in het Academisch ziekenhuis Leiden, dat heb ik toen drie jaar gedaan. Het draaide vooral om veranderingen invoeren. Maar ook het reizen tussen Amsterdam en Leiden werd me toch teveel, dus toen ben ik als verpleegkundige gaan werken op de tienerafdeling van het AMC. Ondertussen volgde ik in Zeist de propedeuse van de opleiding tot vrijeschoolleerkracht.

De volgende stap was een verhuizing naar Nijmegen en werken op de kinderafdeling van het CWZ. Onze oudste kinderen zaten op Meander en op een dag vroeg meester Sjaak of ik niet kon vervangen. Trudi Venema zat tegen haar pensioen aan en iemand moest haar klas gaan overnemen. Ik ging fulltime werken en intussen de opleiding volgen om bevoegd te zijn.'

Mijn inspiratiebron

‘Na iets meer dan twee maal zeven jaar leerkracht op Meander te zijn, weet ik zeker dat ik dit alleen maar op een vrijeschool kan. Een foto van mijn inspiratiebron, Rudolf Steiner, hangt achter in mijn lokaal aan de muur. Voor hem was het 100 jaar geleden essentieel dat een leerkracht een mens is met initiatieffkracht in het grote en in het kleine geheel. Een leerkracht moet een mens zijn met interesse voor alles wat in de wereld en in de mens leeft. Een leerkracht moet streven naar een levendige, frisse zielenstemming. Met dat in mijn achterhoofd werk ik iedere dag met plezier binnen Meander, al 15 jaar, vijf dagen per week, gemiddeld 28 kinderen in een klas. Iedere dag ben ik leerkracht, therapeut en kunstenaar.’

Lesgeven in vrijheid

‘De afgelopen 15 jaar ben ik leerkracht geweest van de klassen 3, 4, 5 en 6. Ik zal enkele voorbeelden geven van wat ik in de leerjaren in alle vrijheid heb kunnen doen.

In klas 3 een vlinderhotel maken met rupsjes in het klaslokaal om de transformatie tot, en geboorte van, vlinders door de kinderen van heel dichtbij te kunnen laten beleven.

In klas 4 een echte boom in het klaslokaal plaatsen om de ‘tijden in de taal’ te leren.

De kinderen maken zelf extra blaadjes; lichtgroen in de knop, mooi groen als blad en als bruin blad onder de boom. Op de blaadjes een werkwoord in toekomstige, tegenwoordige of verleden tijd geplakt. En wat plakken de kinderen op de stam van de boom...?

In klas 5 een replica van de rivier de Rijn letterlijk door het klaslokaal laten stromen. Ieder kind maakt een deel van de Rijn met de typische kenmerken. Met elkaar werken we toe naar het moment dat achterin het lokaal het water echt van de berg afstroomt, verder stroomt door het klaslokaal tot voorin de klas, bij het bord. Daar staan de emmers klaar zodat de Rijn Nederland kan verlaten.

Ook in klas 6 stroomt water maar nu over een door de kinderen zelf gebouwd Romeins aquaduct van 75 centimeter hoog. Van klei maken de zesdeklassers de steentjes. Tientallen; honderden. Wat een beleving om hiermee aan de slag te zijn als slaaf, opzichter, transporteur of architect. Komt het aquaduct af en komt het water straks wel waar het moet zijn?’

Intensief samenwerken

‘Met ruim 150 kinderen heb ik intensief kunnen samenwerken en zij hebben allemaal mijn hart en ziel geraakt, veel kinderen diep. Er is wel altijd het besef geweest dat zij ook weer uit mijn leven zouden verdwijnen. Mijn motivatie komt iedere dag voort uit de vragen hoe breng ik de kinderen meer in hun ‘zijn’? Hoe laat ik ze hun eigen kwaliteiten verder ontwikkelen? En hoe zorg ik dat ze ook toets-klaar zijn?

Iedere dag beleef ik vanuit mijn tenen daarin een spel van authentiek onderwijs, met hulp van mijn engel, met fouten en waar mogelijk met humor. Daarbij zijn van invloed: mijn stem, mimiek, blik, knipoog, gebaar, aanraking, bemoediging, berisping, sturing, uitdaging, uitwisseling en bewegingen. Maar allemaal vanuit mijn hart. Kinderen laat ik graag beleven wie zij zelfstandig kunnen zijn, hoe zij in groepjes kunnen samenwerken en hoe zij met de hele klas samen kunnen werken. Kinderen laten ontwikkelen, een mooi vak hoor! Zoiets als een tuinman en zijn planten.’

De klassen 5 en 6

‘De klassen 5 en 6 zijn het meest op mijn pad gekomen. Boeiend omdat juist daar geweldige mogelijkheden tot ontwikkeling zijn binnen het taal- en rekenonderwijs. En nog boeiender door het rijke

palet wat te vinden is in het periodeonderwijs: geschiedenis, aardrijkskunde, plantkunde, dierkunde, toneel, weerkunde, natuurkunde, meetkunde, mineralogie, sterrenkunde en menskunde. Met als extra mogelijkheden het Hapskamp, technieklandje, de eindreis en het samenwerken met kinderen in jongere klassen. Als ik daarnaast ook de mogelijkheden van de vele vaklessen zet, zoals vreemde talen, handwerken, gym, eurtmie, volksdansen, vormtekenen of boetsen dan moet ik vaststellen dat in klas 5 en 6 vijf dagen per week naar een vrijeschool gaan eigenlijk te weinig dagen zijn. Er is zoveel te doen! Een oud-collega vertelde mij eens: ‘Ik werk met rafels’. Ja, voor alles is maar beperkt tijd om aan te leren. Daarom is het vrijeschoolbasisonderwijs ooit gestart met zeven leerjaren. Tja, en nu met pensioen... Na 15 jaar leerkracht zal ik alles van Meander gaan missen. Daarom aan iedereen mijn hartelijke dank en goede groet. Ik stap een volgende rijke wereld in!’

Herinneringen van oudleerlingen

Ze zaten van 2007 tot en met 2009 in de vijfde en zesde klas van Meander. Jean Pierre kwam toen voor het eerst lesgeven. Zij waren dus zijn eerste klas. Inmiddels zijn ze in de laatste fase van hun studie, sommigen van hen hebben al een baan. Ze hebben herinneringen over hem verzameld, sommige komen vaker terug; die hebben bij velen van hen veel indruk gemaakt.

(Oud) leerlingen van Jean Pierre

'Ik herinner mij het bouwen van een aquaduct met de hele klas nog heel goed. We waren toen dagen lang bezig met het kleien en stapelen van steentjes. Volgens mij was het resultaat heel geslaagd.' - Floor

'Ik kijk met plezier terug op de tijd toen ik les had van meester Jean Pierre. In het bijzonder kijk ik graag terug naar de manier waarop hij les gaf: met een bepaald soort enthousiasme dat je helaas nog maar zelden ziet. Hij wist je niet alleen de stof bij te brengen, maar door zijn manier van vertellen raakte ik geïnteresseerd, hoewel dat toentertijd misschien niet altijd zo leek. Toch is het me wel bijgebleven, ben ik het later gaan waarderen en waar het kan pas ik het nu zelf ook toe. Dankjewel, Meester Jean Pierre.' - Berend

'Een kwaliteit van Jean Pierre die mij bij is gebleven, is zijn speelse en open energie. Hij had het talent om iedereen in de klas zich gezien en gewaardeerd te laten voelen.' - Stance

'Ik kan me nog herinneren dat Jean Pierre voor het eerst bij ons in de klas kwam om kennis te maken. Het was aan het einde van de dag en Trudi Venema ging weg. Hij zou een verhaal voorlezen. De reden dat ik me dit nog herinner is omdat je tijdens zijn verhaal overal mocht gaan zitten of liggen, waar je wilde, en hoe je wilde. Dat waren we niet gewend. Het verhaal herinner ik me niet meer, maar ik weet nog wel dat ik op de kast naast de keuken heb liggen luisteren. Goede eerste indruk wat mij betreft.' - Elien

'Wat ik me nog goed herinner zijn Jean Pierre's verhalen over al zijn voorgaande jobs en dan met name het banketbakken. Het verbaasde me destijds hoe iemand zoveel verschillende dingen kon doen in één leven.' Florian

'Het was denk ik in de vijfde klas dat we allerlei dieren hebben gekleed. Van een zeehond tot een kameel. Vaak met bijpassende liedjes en muziek erbij zoals 'Eenzaam door de hete Sahara...'' Hilde

'Ik weet nog heel goed dat Jean Pierre voor het eerst onze klas kwam binnen lopen op hele stoere laarzen. Het was een korte kennismaking met onze klas en hij kwam langs om een verhaal voor te lezen. Dat verhaal is me totaal niet bijgebleven maar wel weet ik nog dat we tijdens het voorlezen overal mochten zitten waar we wilden.' - Amber

'Ik kan mij nog goed herinneren dat wij een aantal discussies hebben gehad over euritmie. Hierbij had ik altijd de vraag: Waar is euritmie nou eigenlijk goed voor? Ik zag er namelijk het nut niet van in. Waarop hij stevast antwoordde met 'zelfontplooiing', een antwoord waar ik op mijn tiende niet zoveel mee kon, waardoor de discussie regelmatig opnieuw opblaide.' - Julian

'Wat ik me nog goed herinner, is mijn eerste ontmoeting met Jean Pierre. Hij kwam op een dag langs in onze klas om kennis te maken en een verhaal te vertellen. Voordat hij begon met het verhaal, nodigde hij ons uit om te gaan zitten of liggen waar we wilden. Het was een totaal nieuwe ervaring voor mij om tijdens de les bovenop de kast te liggen in plaats van op mijn stoel te zitten. Ik heb dan ook vol verwondering liggen luisteren naar onze nieuwe meester, me verheugend op wat de jaren daarna ons zouden brengen.' - Eva

Onderweg

Kinderen van Meander vinden elke dag hun weg van huis naar school en weer terug. Ze komen van heinde en verre; ieder in hun eigen unieke en tegelijkertijd zo herkenbare wereld. In iedere Branding een kort interview met een mens dat onderweg is te worden wie het is.

Frasie Hertroijs, ouder en redactielid

Wie ben je en waar woon je?

Ik ben Luka, ik ben 11 jaar en zit in klas 5B. Sinds een paar weken woon ik in Nijmegen met mijn vader en moeder, broertje Finn, kat Rosa en twee konijnen Fico en Mona.

Hoe ga je naar school?

Nu fietsen ik en Finn nog met één van m'n ouders naar school. Ik woonde op Texel, dus ik moet eerst even wennen aan zoveel auto's en druk verkeer!

En wat vind je van deze school?

Het grote schoolplein vind ik leuk. De school is heel groot, er zijn zoveel kinderen, dat is wel raar voor mij. Op Texel zat ik op een kleine vrijeschool met maar drie klassen. Ik was het afgelopen jaar zelfs de enige vijfdeklasser!

Ik zit nu in een fijne klas, en vind gym en handwerken leuk. Op mijn vorige school waren er helaas niet veel creatieve vakken zoals handwerken of muziek, omdat er vaak leraren weggingen.

En na school, wat doe je dan graag?

Lekker lezen in de hangmat, of de Lego sorteren. Op Texel was ik ook veel te vinden op de trampoline, soms lezend. We krijgen in ons nieuwe huis ook weer een trampoline, gelukkig.

Weet je al wat je later zou willen worden?

Lego-ontwerpster, want lego en tekenen zijn mijn leukste hobby's. En anders politieagente, dat is lekker spannend!

Meld je nu aan!

Voor de rubriek Onderweg zijn wij op zoek naar kinderen die hier graag hun verhaal willen vertellen. Vind je het leuk om bevraagd en gefotografeerd te worden (en vinden jouw ouders dat ook goed)? Meld je dan aan door een mail te sturen naar Redactie@branding-nijmegen.nl

Een stevige basis voor kinderen: de praktijk van Loes Kraaijvanger

Loes Kraaijvanger is voormalig leerkracht van de kleuters en onderbouw. Bij haar afscheid vorig jaar vertelde ze over haar plannen op haar woonplek bij natuurgebied De Bruuk. Inmiddels is haar praktijk 'Loes aan de basis' hier van start gegaan. Vanuit haar sfeervolle praktijkruimte en in de belevenistuin rondom haar huis vertelt ze over haar werk met jonge kinderen.

Een interview met Loes Kraaijvanger

Jacco Schouw, ouder en redactielid

Wat doet Loes aan de basis?

'Ik gun ieder kind een stevige basis om vol zelfvertrouwen de wereld te ontdekken. Als dat even niet vanzelf gaat en je kind niet lekker in zijn vel zit, kan het fijn zijn als er iemand meekijkt. Ik kijk naar het hele kind: hoe beweegt het, hoe speelt het, hoe reageert het, hoe luistert het, hoe maakt het contact, hoe tekent het, hoe vertelt het, hoe is de stemming van het kind? Ik ben gespecialiseerd in jonge kinderen en houd me vooral bezig met kinderen tot en met acht jaar. Maar ook oudere kinderen zijn van harte welkom. Ik werk op psychomotorische basis en vanuit mijn jarenlange onderwijservaring met jonge kinderen.'

Beweging is de basis

'Beweging is de basis voor groei en zorgt ervoor dat kinderen zich op verschillende gebieden ontwikkelen: motorisch, emotioneel, sociaal en intellectueel. Als psychomotorisch kindercoach heb ik veel kennis van deze verschillende ontwikkelingsgebieden en gebruik ik beweging en spel om kinderen hierin te laten groeien. Naast mijn werk met kinderen begeleid ik ook ouders en leerkrachten.'

Uitgangspunten

'Mijn uitgangspunten bij het begeleiden van kinderen zijn ontspanning, beweging en natuur. Stress maakt dat je niet lekker in je vel zit. Je komt in de overleefstand terecht. Dit maakt bijvoorbeeld dat je minder goed slaapt, niet meer fijn kunt spelen en niet helder kunt denken, waardoor het leren ook minder goed gaat. Als je ontspannen bent, zit je lekker in je vel en gaat alles veel beter. Kinderen leren met hun lijf, zij ontwikkelen zich door te doen. Letterlijk met vallen en opstaan krijgen zij grip op zichzelf en hun omgeving. Door veel te bewegen en te spelen, groeien ze en leggen zo een evenwichtige basis voor het leren met hun brein. Daar is tijd en ruimte voor nodig. Mijn praktijk bevindt zich op een bijzondere plek in de natuur. Ik geloof in het effect van de natuur op het welbevinden en de ontwikkeling van je lijf en je brein.'

Wil je meer weten of contact met Loes?

www.loesaandebasis.nl

Waarmee kan Loes Kraaijvanger je kind helpen?

Je kind...

- ... heeft even wat extra aandacht nodig.
- ... zit niet lekker in zijn vel, is vaak boos, bang of verdrietig.
- ... laat druk of juist teruggetrokken gedrag zien.
- ... komt moeizaam tot spelen.
- ... heeft hulp nodig bij het maken van vriendjes.
- ... heeft moeite met luisteren en aandacht richten.
- ... heeft moeite met bepaalde bewegingen, zoals springen, huppelen, hinkelen, touwtje springen.
- ... heeft moeite met het voorbereidend of aanvankelijk lezen, schrijven of rekenen.
- ... is 'oudste kleuter' maar lijkt nog niet toe aan groep 3.

Herkenbaar? Dan is psychomotorische kindercoaching zeker iets om aan te denken.

Afscheid van meester Menno

Na drie en een half jaar meester te zijn geweest in de kleuterbouw gaat Menno ons verlaten om op reis te gaan. Zijn team, de ouders en natuurlijk de kleuters zullen deze warme, betrokken en spontane leerkracht missen. We troosten ons met de gedachte dat hij misschien nog eens terugkeert en blikken graag met hem terug op de mooie tijd die hij had bij Meander.

Jacco Schouw, ouder en redactielid

Menno, wat zijn je plannen na de zomer?

‘Eind oktober wil ik naar Nieuw-Zeeland en Australië om te gaan reizen en werken. Ik hoop daar veel leuke mensen tegen te komen en samen met hen op te trekken. Het lijkt me mooi om daar op een boerderij te werken. Mijn plannen zijn eigenlijk niet heel strikt, ik ga erheen en ik sta open voor wat er op mijn pad komt.’

Je was hier lekker bezig, vanwaar nu dit besluit?

‘Eigenlijk wilde ik al langer deze reis gaan maken. Oorspronkelijk na mijn studie al, maar toen kwam corona en kon je niet meer zoveel. Ik besloot toen eerst werkervaring op te gaan doen. Afgelopen jaar begon het weer te kriebelen: ik ben nu 25 en wil de reis niet langer uitstellen, anders komt het er waarschijnlijk niet meer zo snel van.’

Hoe lang werkte je bij Meander?

‘Ik kwam hier in januari 2019. Als je mijn stageperiode meetelt, werk ik hier nu drie en een half jaar. Ik begon bij juf Janneke in kleuterklas vijf. Daarna heb ik voor juf Claudia ingevallen in kleuterklas vier, toen ze met zwangerschapsverlof ging. Toen voor Marijke in kleuterklas zes, waar ik nu al bijna twee jaar sta, samen met juf Karlijn. O ja, sinds dit jaar heb ik met juf Linda ook nog kleuterklas drie.’

Hoe kwam je eigenlijk bij Meander terecht?

‘Ik heb de reguliere pabo gedaan, daar was de vrijeschool wel eens genoemd onder de noemer ‘bijzonder onderwijs’, meer wist ik er eigenlijk niet van. In het laatste jaar deed ik mijn afstudeerstage in groep drie van een reguliere school. Al na twee maanden wilde ik er niet meer werken, het stond me te veel tegen: het digibord in de klas, de te starre onderwijsprogramma's. In eerste instantie overwoog ik te stoppen met de pabo. Ik vroeg een kennis die op Meander stage liep wat die vrijeschool nu eigenlijk was. Zij vond het wel iets voor mij, en zo is het balletje gaan rollen.’

Wat trof je aan op Meander?

‘De eerste keer dat ik hier in de kleuterklas kwam: de kleuren,

de natuurlijke materialen, het creatieve, het kunstzinnige, het omhullende van zo'n omgeving! Geen digibord. Die eerste dag leek wel een sprookje, het leek me enorm aantrekkelijk daar elke dag onderdeel van te zijn. Ik was er toen vrij snel achter dat de vrijeschool echt bij mij past. Waarom ik zo graag bij de kleuters sta, is omdat ik ze kind mag laten zijn: ze worden op deze jonge leeftijd niet alleen in hun hoofd aangesproken, er is balans tussen hoofd, hart en handen. Ik zie ze brood bakken en van elkaar leren. Je ziet dat de oudere kleuters de jongere helpen. Daar hoef ik als leerkracht niet eens veel voor te sturen, ze krijgen daarvoor de ruimte en vullen die zelf in.’

Wat is jou bijgebleven in de afgelopen jaren?

‘Wat de kinderen laten zien bij het vrije spel. Een keer tekende een kind muziekinstrumenten op papier en knipte die uit. Toen zette hij een paar stoelen neer met daarop kinderen die mee wilden spelen, deelde de instrumenten uit en ging ervoor zitten als de dirigent. Dat ontstond gewoon, ik vond het geweldig mooi om te zien dat het kind ruimte voelde en die innam. En natuurlijk wat kleuters zeggen. Ik heb wel eens overwogen een boekje bij te gaan houden met uitspraken. Een kleuter heeft nog zo'n open blik op de wereld en zegt daardoor dingen die je van een volwassene niet hoort. Dat ga ik wel missen, die onbevangenheid.’

Hoe hebben de kinderen jou beleefd, denk je?

‘Ik ben relaxed naar de kinderen, maar ook heel duidelijk, ze weten wat ze aan me hebben. Ik maak graag grapjes met ze en doe spontane dingen. Ik kan bij de kinderen mezelf zijn en zij kunnen zichzelf zijn bij mij. Ik wil een veilige omgeving voor ze creëren. Buiten in de wereld is er best wel veel haast en stress. Als ze bij mij in de klas zijn wil ik dat het gezellig is, fijn en ontspannen. De klas als tegenhanger voor de drukte in de buitenwereld, daar sta ik elke dag weer voor.’

De afgelopen jaren zijn je dus goed bevallen; misschien kom je nog wel eens terug?

‘De vrijeschool heeft mij als het ware nieuw leven ingeblazen. Ik heb er nooit tegen opgezien om naar mijn werk te gaan. Het is voor mij niet zozeer werk maar een heel prettige invulling van de dag. Het kleuterteam is enorm fijn. Naast de professionele omgang met elkaar was het ook heel gezellig en heb ik me altijd gehoord en vertrouwd gevoeld. Of ik nog terugkom? Wie weet, maar ik wil het nog helemaal open laten. Het kan zijn dat ik tijdens mijn reis tot nieuwe inzichten kom over wat ik daarna wil gaan doen, of misschien blijf ik daar wel. Ik kan in ieder geval terugkijken op een hele mooie periode hier, waar ik enorm veel energie van heb gekregen. Ja, de conclusie is wel dat ik een toptijd heb gehad de afgelopen jaren.’

Zomer boekentips

De boeken die ik deze keer heb gelezen, zijn allemaal avonturenboeken. Voor de kinderen die dit jaar in de Wielewaal-tuintjes hebben gewerkt, is *Mysterie in de moestuin* een aanrader, over een volkstuintjescomplex waar vreemde dingen gebeuren. En wat dacht je van de boeken over Sammie, die erop los fantaseert over een heks, een speelkameraadje, een elfje en nog veel meer. In het laatste boek komt Tim een nieuw vriendje tegen genaamd Taschi, die allerlei avonturen heeft beleefd: een prachtig (voor)leesboek.

Anne-Marie Lucker, ouder en redactielid

Sammie de fantastische Sammie en de echte beste vriendin Sammie en het zwarte lammetje Geschreven door Abby Hanlon Vertaald door Edward van de Vendel

Voor de beginnende lezer (met een ouder die als het nodig is even bij kan springen)

Wat een leuke serie is dit, vol avontuur en grapjes! Echt iets om de vakantie mee door te komen. Hoewel de boeken op elkaar aansluiten kun je ze ook los van elkaar of in een andere volgorde lezen. De boeken gaan over Sammie, die samen met haar vader en moeder, broer en zus in een huis woont. Daar lijkt niet spannend, maar er is meer! Sammie heeft namelijk een hele fantasiewereld rond haar gezin bedacht. In het eerste boek maak je kennis met mevrouw Kakenkraker, Maria en meneer Schatje. Alleen Sammie kan ze zien en ze spelen een belangrijke rol in alle boeken. Sammie wordt steeds een jaartje ouder. In *Sammie de fantastische* gaat het vooral over dat het niet makkelijk is om de jongste te zijn. In het tweede boek, *Sammie en de echte beste vriendin*, gaat Sammie naar school en ontmoet ze haar nieuwe vriendin met wie ze een groot avontuur beleeft als ze meneer Schatje moeten redden. Hij blijkt te zijn veranderd in een kip... In *Sammie en het zwarte lammetje* probeert Sammie lezen leuk te vinden, ook al moet ze van juf aan de slag met die stomme boerderijboekjes, die in haar ogen eigenlijk voor baby's zijn. Meneer Schatje heeft een toverdrank gemaakt die haar gaat helpen met leren lezen. Maar het drankje wordt opgedronken door de verkeerde! Hoe moet ze nu leren lezen?

Vakantietip:

Vond je deze boeken over Sammie leuk? Je kunt de schrijfster/tekenaar een brief schrijven of een mooie tekening sturen:

Abby Hanlon
P.O. Box 150056
Brooklyn New York 11215
U.S.A.

Vergeten jullie niet dat de Bieb-app ook nog heel veel luister- en leesboeken heeft? Die kun je zelfs op je vakantieadres in het buitenland downloaden. Nog handiger is het om dit thuis al te regelen, zodat je lekker onderweg al kan luisteren naar je favoriete boek. Veel plezier!

Mysterie in de Moestuín

Geschreven door Jeanet Kingma, met illustraties van Myriam Berenschot

Vanaf 9 jaar

Jikke heeft net als veel kinderen in de buurt van de supermarkt pompoenzaadjes gekregen. Aan het eind van de zomer zal er een wedstrijd zijn: wie heeft de grootste pompoen kunnen kweken van de zaadjes? Er zijn zaadjes van meerdere soorten pompoenen. Jikke is nog op zoek naar de reuzenpompoen, die ze dan mooi kan ruilen tegen de flespompoen die ze dubbel heeft. Ze spreekt af met een jongen om ze volgende week te gaan ruilen. Maar dan komt hij niet opdagen...

Jikke en haar zus Sofie willen de pompoenen gaan kweken in de moestuin van hun moeder. Eigenlijk mogen kinderen niet alleen zijn in deze moestuintjes. Imelda, de vrouw met het lange rode haar, gaat hierover klagen bij de beheerder. Maar ze mogen toch, gelukkig maar. Op het volkstuintjescomplex komen ze ook de jongen weer tegen die de reuzenpompoenzaadjes heeft beloofd. Deze jongen, Bernie, stopt Jikke een mysterieus zaadje toe, dat hij uit de kas van Imelda heeft gestolen.

Dat zaadje kweekt Jikke thuis op. Als het straks groot genoeg is, kan het met de andere pompoenplantjes mee in de volle grond van de moestuin. Helaas groeien de pompoenplantjes niet meer, maar het plantje van Imelda juist wel! En waarom krijgt ze er steeds zo'n jeuk van op haar handen?

Een mooi en spannend mysterie over plantjes en vriendschap.

De fantastische verhalen van Taschi

Geschreven door Anna en Barbara Fienberg, met illustraties van Kim Gamble

Vertaald door Daan Remmerts de Vries

Voorlezen vanaf 5 jaar of samen lezen

Taschi is een grappig mannetje met een indrukwekkend kapsel. Zijn haar staat rechtop met bovenin een prachtige krul. Hij komt op een dag in het leven van Tim en vertelt hem de meest fantastische verhalen. Zo is hij op de rug van een zwaan meegevlogen. Gelukkig maar dat die zwaan hem mee wilde nemen, want hij was door zijn ouders verkocht aan een krijgsheer. Ook krijgt hij te maken met reuzen, bandieten en geesten. Maar niks is te gek voor Taschi. Hij is gewoon een slim en grappig mannetje dat overal een oplossing voor bedenkt, hoe groot het probleem ook is! Op elke bladzijde van dit boek staan wel één of twee prachtige tekeningen. En allemaal lekker spannende avonturen. Een vakantie in je hoofd!

Mandy van der Krogt zegt Meander gedag

Na 22 jaar neemt Mandy van der Krogt afscheid van Meander. Zij begon hier als kleuterleerkracht en werkt sinds zo'n zeven jaar ook als remedial teacher. Ik sprak haar vlak nadat ze het besluit had genomen om op 62-jarige leeftijd vervroegd met pensioen te gaan. Per 1 september gaat ze ons verlaten.

Frans Schobbe, leerkracht klas 5 en redactielid

Hoe dingen een andere wending kunnen nemen! Als vijfjarige wilde Mandy maar één ding: niet in de eerste klas op de vrijeschool in Leiden blijven. Haar ouders hadden een moderne keuze gemaakt voor hun dochter maar zij gaf de voorkeur aan een doorsnee school in de binnenstad, want daar ging haar vriendinnetje naartoe. Mandy bewoog hemel en aarde en kreeg het voor elkaar.

Altijd de jongste

Mandy was altijd een jonge leerling vanwege haar geboortedag in september. Met vijftien jaar was ze klaar met de middelbare school en begon op 'de Haanstra', een bijzondere opleiding tot kleuterleerkracht. Ze was wel een héél jonge kleuterleerkracht met nauwelijks achttien jaar op de teller toen ze hier afstudeerde. Later werd ze de jongste directeur van een peutercentrum en gaf leiding aan anderen die ouder waren dan zij.

'Toen ik 21 jaar was, zag ik een vacature op de vrijeschool in Zoetermeer. Ik werd aangenomen en ging daar werken als kleuterjuf. Ik bleef er vier jaar en was alleen maar met school bezig. Toen wilde ik graag een wat geregelder leven en solliciteerde bij een medisch kleuterdagverblijf, een heel ander veld. Ik had een eigen groepje van vier kinderen. Het was heel intensief werk. Toen ik er een jaar of drie werkte, raakte ik zwanger.'

Gewoon zelf doen

'Toen ik zwanger raakte, ben ik gestopt met werken. Ik had een soort ideaalbeeld voor ogen. Ik dacht: ik ga dat kind niet wegbrengen naar een kinderdagverblijf, ik doe dat gewoon zelf. We verhuisden naar Breda en na een jaar wilde ik toch weer aan het werk. We woonden in een nieuwbouwwijk en daar ben ik een speelgroep gestart voor een paar kinderen. Binnen een jaar was dat een hele organisatie met zo'n zes groepen. We deden cursussen erbij, dat ontstond gewoon zo.'

Toen ik zwanger raakte van de tweede heb ik het overgedragen aan een stichting en verhuisden we weer, naar Oosterhout, bij Breda. We kregen er een pleegkind bij en toen heb ik twee jaar thuis voor de kinderen gezorgd. Daarna werd ik hoofdleidster van de peuterspeelzaal in Oosterhout. Er volgde een verhuizing naar Dordrecht en daarna ben ik gaan werken voor het Rotterdams pedologisch instituut voor kinderen met psychiatrische klachten. Daarna volgde

de vrijeschool Rotterdam waar ik Intern Begeleider was op twee scholen. Dat heb ik een of twee jaar gedaan. Daarna werkte ik in een kindertehuis als groepsleidster, een baan met slaapdiensten. Dat was zwaar, ook voor mijn man die met drie kinderen vaak alleen thuis zat. Toen volgde de laatste verhuizing naar Winssen toen ik 40 was.

Starten op Meander

In het jaar 2000 begon ik op Meander. Pia Holland vroeg mij of ik hier wilde komen werken toen ik mijn kinderen hier aanmeldde, net voor de zomervakantie. Ze hoorde dat ik in Rotterdam had gewerkt. Ze hadden nog niemand voor de eerste klas, of ik dat wilde doen? Ik zei ja, maar vermeldde er wel bij dat ik helemaal niet kon zingen! Het werd een heel rondje van klas 1 tot en met 6 maar niet fulltime, samen met Janneke. Daarna met Henna met Tim, Ankie, Els, ik was altijd een duo met iemand. Vanaf mijn 55^e ben ik remedial teacher. En tussendoor deed ik allemaal invalwerk als er om werd gevraagd.

De verhuizing

Voor de verhuizing in 2019 van Meander naar de Celebesstraat had Mandy een kamer op de Prins Bernhardstraat en pendelde ze vier jaar tussen die locatie en de Groesbeekseweg. De verhuizing had veel invloed op Mandy. 'Dat was wel wennen; ik heb het als een grote overgang ervaren, ook fysiek vond ik het een grote stap. Het had iets grappigs dat we dat verbouwen zelf gingen doen, maar het was ook een beetje raar, is dit economisch en efficiënt? Het gaf wel verbinding, maar het was ook wel wennen dat ik hier ineens in een hele grote school zat.'

Vrijeschoolgeest

'Als je me vraagt wat ik de school gun, zeg ik: dat de sfeer behouden blijft. Dat alle managementdingen die er zo tussendoor komen, het niet gaan overnemen. Je kunt heel veel weghalen van de vrijeschool maar als je binnenkomt moet je toch meteen het gevoel hebben en houden: hé, dit is een vrijeschool!

Als ik terugkijk op twintig, dertig jaar dan is er enorm veel veranderd: toen kon je bijvoorbeeld echt niet parttime werken, men was heel strikt in de leer. Maar ik geloof wel een in soort vrijeschool-geest en dat de jonge mensen die ook verder zullen uitdragen. Het moet wel iets zijn dat van binnen zit. Dat is visie, achtergronden, dat je samen die weg gaat, dat je weet waarom je het doet.'

Bezigheden genoeg

'Waar ik na de zomervakantie mijn bed voor uitkom? Ik heb het gewoon heel druk: drie kleinkinderen, en ik woon heel groot, met een grote tuin en drie huisjes, dus zat te doen. Ik lees graag en ik schrijf verhaaltjes, voor mezelf, voor mijn plezier. Ik wil daar wel tijd voor vrijhouden. Misschien dat ik daarnaast toch nog wel wat klusjes ga doen voor de school. Ik mag nog werken want ik zit vijf jaar voor mijn pensioen. Op 2 september word ik 62 en dan komt dat precies uit. Ik ben blij dat ik toch de 25 jaar in het onderwijs heb volgemaakt. Dat was twee of drie jaar geleden; vorig jaar heb ik het pas aangevraagd. Maar ik heb het gehaald!'

Herinneringen aan Mandy van leerlingen

'Voordat we startten in de eerste klas, kregen alle kinderen in de zomervakantie een kaartje met een klavertje vier opgestuurd. Op dit kaartje stond een boodschap van juf Mandy. Dit bijzondere moment weet ik nog heel goed: post van onze nieuwe juf!' - Anna

'Wij gingen met onze klas regelmatig Turks brood halen bij het winkeltje. We liepen dan met de hele klas daar naartoe en twee kinderen mochten het brood kopen. Eenmaal in de klas werd het brood eerlijk in stukken verdeeld en mochten we het opeten. Eén keer had een klasgenoot een nepmuis meegenomen, want juf Mandy was heel bang voor muizen. Stiekem heeft hij deze muis in het brood verstopt. Juf Mandy ging het brood snijden en begon heel hard te gillen. We hebben als klas erg gelachen.' - Dana

'Aan het eind van het schooljaar mochten wij elk jaar met de hele klas naar het huis van juf Mandy fietsen. Daar aangekomen kregen we pannenkoeken en mochten we in de tuin spelen. Ze had een hele grote trampoline in de tuin staan waar we dan met z'n allen op konden springen.' - Floor

'Aan het eind van de eerste klas werd ons verteld dat juf Mandy niet meer vijf dagen per week onze juf zou zijn, maar drie dagen. De reden? De honden aten de boeken op omdat ze zo weinig thuis was. Toentertijd heel logisch voor ons. Achteraf gezien zal het wel een smoesje zijn geweest.' - Dana

'Van juf Mandy mochten wij altijd veel buitenspelen en bewegen. Als kind was dit heerlijk en we hebben veel middagen doorgebracht in het park om te voetballen en te spelen.' - Floor

'Ik denk terug aan de keer dat het brandalarm afging omdat juf Mandy bij de kleuters pannenkoeken aan het bakken was. Dit ging mis, met als gevolg dat de hele school buiten stond.' - Dana

'Op diervandag mochten wij allemaal onze huisdieren meenemen. Zelf nam ze ook haar honden mee. Het was een bonte bedoeling in de klas met al die knaagdieren, honden en katten. Toen het te druk werd, hebben we met z'n allen de dieren uitgelaten.' - Anna

Woordzoeker zomervakantie 2022

Veel succes met het zoeken van de woorden. Heb je ze allemaal doorgestreept?
Vul dan hier beneden je oplossing in.

BOS

BIJENPERIODE

DIERKUNDE

FRUITPAUZE

GROENESCHOOL

HAKEN

KINDERBOEKEN

LEGENDE

MYTHOLOGIE

PIANO

POTLODEN

SPEELPLEIN

SPELEN

SPROOKJES

STILTETUIN

TEKENEN

E	S	S	K	L	P	P	E	M	N	F	L
F	P	P	I	E	O	I	IJ	Y	N	O	B
R	E	R	N	G	T	A	E	T	O	S	IJ
U	E	O	D	E	L	N	V	H	D	T	E
I	L	O	E	N	O	O	C	O	I	I	N
T	P	K	R	D	D	S	T	L	E	L	P
P	L	J	B	E	E	S	E	O	R	T	E
A	E	E	O	N	N	P	K	G	K	E	R
U	I	S	E	E	A	E	E	I	U	T	I
Z	N	O	K	K	B	L	N	E	N	U	O
E	R	A	E	A	O	E	E	N	D	I	D
G	H	T	N	I	S	N	N	E	E	N	E

Oplossing

--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--

Dag juf Jeanine

Het was in 2015 dat het in de gangen van Meander gonsde; ‘Er komt een juf in de eerste, die de klas bespeelt met haar gitaar’. En dat bleek waar. In elk klaslokaal waar je ging werken kregen de gitaarbeugels als eerste een plekje aan de muur. Jij liet je gitaar én de kinderen zingen!

Els Geraets, leerkracht 4A

Aan het eind van schooljaar 2017-2018 verliet je de vrijeschool om in het reguliere onderwijs te gaan werken, verlangend naar kadering van het vele werk op een school. Maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan en je droomde ervan terug te keren naar Meander, jouw zo vertrouwde school. In het schooljaar 2018-2019 werd je met open armen ontvangen in je oude ‘eerste klas’, inmiddels een vijfde klas geworden. Iedereen was opgetogen over de hereniging.

Het leven zit vol verrassingen. Je raakte in verwachting en werd moeder van een prachtige dochter. Jouw klas werd, omdat zij het laatste schooljaar ingegaan waren, begeleid door een collega. Echter vanaf maart 2021, enkele maanden voordat de door jouw geliefde groep naar de middelbare zou gaan, waren de omstandigheden zó, dat jij, toch enigszins door nood gedwongen, de draad met deze klas weer oppakte. Dat was niet eenvoudig en hard werken. Maar je ging het proces aan. Je nam de klas bij de hand en maakte weer muziek met hen. Het kwam goed. Zo mocht de hele school genieten van de musical ‘Sjakie en de chocoladefabriek’, waar zelfs je kleine meisje een rol in speelde.

Je wens om in Ede te gaan wonen, is inmiddels in vervulling gegaan. In augustus ga je dan ook werken op de vrijeschool in Ede-Wageningen. Een overstap die mooi aansluit op jullie ouderschapsverlof voor jullie tweede kindje.

Tot de krokusvakantie was 4A de klas die bij jou, lieve, zorgzame en toegewijde juf, mocht gedijen. Knutselwerk op de ramen, stempeltjes in het dicteeschrift, een kaart met de verjaardag en ... zingen, veel zingen begeleid op de gitaar. Magisch!

Lieve Jeanine, wij gaan je missen. In Ede-Wageningen boffen ze maar met jou. Het ga je goed.

Namens al je collega's,
juf Els Geraets

Samenwerken, hoe doe je dat eigenlijk?

Een interview met Frans Schobbe, over zijn te verschijnen boek.

Tijdens zijn jarenlange ervaring als vrijeschoolleerkracht ziet Frans Schobbe op school, maar ook in de maatschappij, dat er veel van kinderen en volwassenen verwacht wordt op het gebied van samenwerken. Er wordt echter weinig aandacht besteed aan hoe je eigenlijk samenwerkt en hoe je dat kunt leren. Graag vertelt hij meer over de inhoud en de noodzaak van zijn boek *Gestructureerd samenwerken* dat in juli 2022 verschijnt.

Jacco Schouw, ouder en redactielid

Waarom heb je dit boek geschreven?

'Iedereen heeft het over samenwerken. We moeten overal samenwerken: in Europa, in de wereld, in de politiek, de economie, het onderwijs en de gezondheidszorg: "Samen krijgen we corona eronder". Als je googelt op samenwerken, dan krijg je meer dan 35 miljoen hits. In elke industrie, in elke club en sector gaat het daarover. Maar... bijna niemand heeft het erover hoe je dit doet, dat vind ik heel opvallend. Samenwerken gaat niet vanzelf, daar mag je niet zomaar vanuit gaan.'

Ook op de vrijeschool is er veel aandacht voor samen: samen in de klas, samen zingen, samen de jaarfeesten vieren en samen oefenen voor de toneelstukken. Maar ook daar is het samenwerken zoals het uitkomt, vanuit onze sociale natuur. Er worden weinig vaardigheden doelgericht aangeleerd. Als een kind de vaardigheden mist, die hij of zij bij bepaalde activiteiten wel nodig heeft, dan kan samenwerken lastig worden.'

Wat is nou dat gestructureerd samenwerken?

'Gestructureerd samenwerken is voortgekomen uit coöperatief leren, iets waar we in het onderwijs dertig jaar geleden al mee begonnen. Coöperatief leren betekent: leren door samen te werken. Het voornaamste doel daarvan is het bevorderen van het leren. Dus het samenwerken is niet het doel, maar een middel om in te zetten voor het leerproces. Dat werkt op zich goed, leerlingen worden er enthousiast van en de leerprestaties worden beter. Alleen dacht ik dat het in de basisschool eigenlijk ook over andere dingen zou moeten gaan. Wat moet je nu in de basisschool aan sociale vaardigheden eigen hebben gemaakt om überhaupt te kunnen samenwerken?

Bij gestructureerd samenwerken ga je met de klas aan het werk met nieuwe werkvormen. In mijn boek is een collectie van 35 werkvormen opgenomen. Elke werkvorm vraagt specifieke sociale vaardigheden. Je kunt zeggen: je hebt sociale vaardigheden nodig voor de werkvorm, maar je leert ze ook door de werkvorm. Wat ik beoog is dat kinderen zich op de basisschool deze vaardigheden eigen maken, zodat ze na de basisschool kunnen beginnen met coöperatief leren.'

Kun je een voorbeeld geven?

'Een hele simpele vorm is bijvoorbeeld 'wandel rond en ruil'. Dan heeft juf of meester allerlei kaartjes gemaakt waar bijvoorbeeld sommen op staan met de uitkomst op de achterkant. Alle kinderen hebben zo'n kaartje en iedereen begint rond te lopen. Ik kom jou tegen en we geven elkaar een high-five. Dat wil zeggen: wij werken nu even samen, je mag ons nu niet lastig vallen. Ik stel jou de vraag, jij geeft het antwoord. Ik zeg of het goed is of niet. Als het niet goed

is, mag je het opnieuw proberen, als het wel goed is, laat ik je de andere kant zien. Dan doen we het andersom. Hebben we het alle twee gedaan dan ruilen we van kaartje, bedanken we elkaar en gaan een nieuw iemand zoeken. Een ontzettend simpele vorm die je op heel veel manieren kunt vullen met leerstof. Maar wat moet je allemaal niet beheersen aan vaardigheden om dit te kunnen? Je moet durven rond te lopen en een willekeurige ander van jouw klas durven te ontmoeten. Dat is voor eersteklassers nog niet altijd zo simpel. Je moet durven te vragen. Je moet willen ruilen. Je moet eraan denken dat je elkaar bij de naam noemt, elkaar bedankt en afscheid neemt van elkaar.

Als leerkracht evalueer je niet alleen de inhoud van de oefening, maar ook de werkvorm. Je zegt dan bijvoorbeeld: "ik heb vandaag eens gekeken hoe jullie deze oefening deden, dat ging wel heel mooi dat afscheid nemen, ik zag het iedereen doen. Mooi, heel goed, morgen doen we het weer!" Er zijn niveaus binnen gestructureerd samenwerken. In de zesde klas bijvoorbeeld moet een leerling in staat zijn een mening te vertegenwoordigen die in het team besloten is, maar niet de zijne/hare is. Daarvoor moet je over je eigen schaduw heen stappen, dat is nogal wat voor een zesdeklasser.'

Voor wie is dit boek bedoeld?

'Mijn insteek is dat vrijeschoolteams dit samen gaan oppakken en in hun school integreren. Individuele leerkrachten kunnen het natuurlijk ook uitproberen in hun klas. Het is echter een groot project dat het beste werkt als een heel team het samen aangaat. Het boek is geschreven voor vrijescholen en niet echt toepasbaar in het reguliere onderwijs. Zo wordt er in het boek onder andere gewerkt met de vier temperamenten en de bevordering van de deugden.

Dit schooljaar en volgend schooljaar ben ik bezig met teams van vrijescholen in onder andere Purmerend, Hillegom, Roosendaal, Zeist en Zwolle om hen de vaardigheden aan te leren die nodig zijn om gestructureerd samenwerken te kunnen toepassen. Kinderen moeten het leren, maar leerkrachten zeker ook. Je moet aan de ene kant veel gaan loslaten en je moet je andere vaardigheden eigen maken. Dat betekent vaak ook uit je comfortzone komen. Sommige leerkrachten zien daar tegenop: je krijgt een andere rol in de klas, je moet je klas anders inrichten, de klassenopstelling is anders en de spullen zijn anders geordend.'

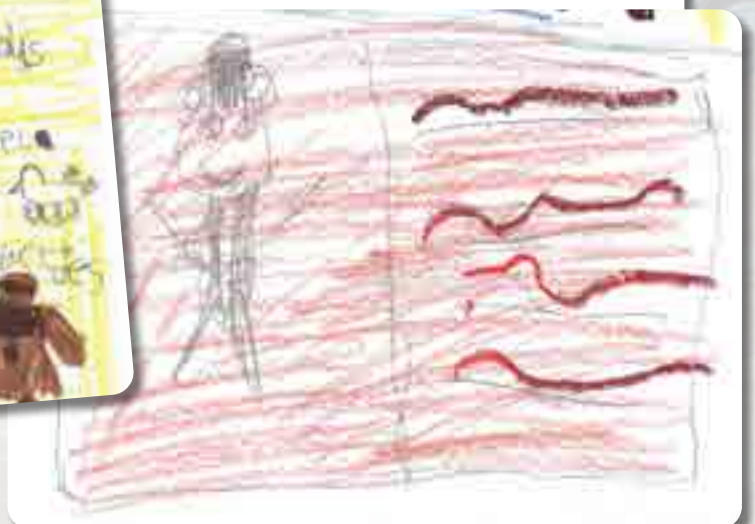
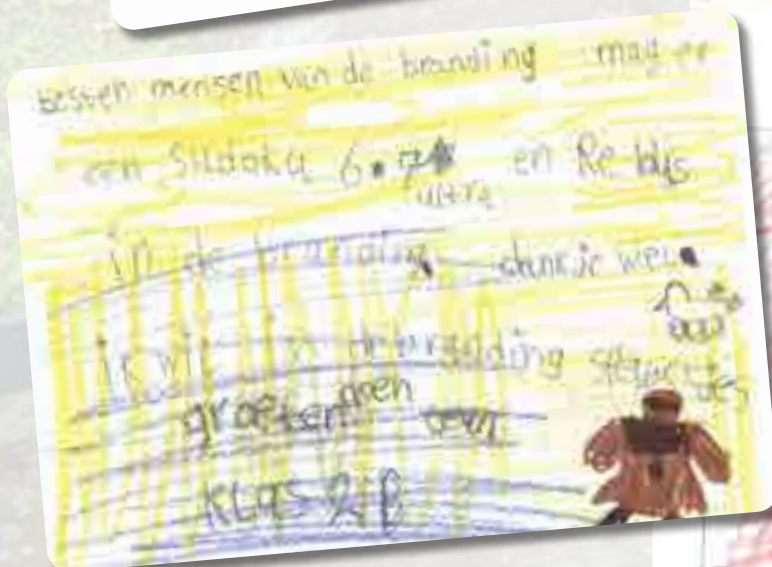
Hoe werk je zelf met je methode?

'Op Meander wordt gestructureerd samenwerken al omarmd door het team; we zijn als school begonnen aan het veranderingsproces. Op dit moment wordt het ingezet in klas 1, 2 en 3. Volgend schooljaar gaan we het ook in de klassen 4, 5 en 6 toepassen. Dan ga ik in die klassen kijken naar met name de instructiefase. Collega's zijn heel enthousiast omdat ze merken hoe leuk kinderen het vinden en hoe goed het is voor het leerproces. Het leren wordt er echt beter van, dat heb ik niet alleen ervaren door de vooruitgang van mijn eigen klas. Het is aangetoond dat leerlingen meer van elkaar leren dan van jou als leerkracht. Omdat ze het makkelijker aannemen van elkaar maar ook omdat het niveau waarop ze het elkaar uitleggen veel gelijkwaardiger is. Dat moeten ze trouwens ook leren: dat ze niet elkaar simpelweg de uitkomst geven, maar dat ze elkaar helpen om tot de uitkomst te komen. Gestructureerd samenwerken is buitengewoon effectief. Ik hoop deze methode ook in de toekomst aan te kunnen bieden aan de studenten die de lerarenopleiding doen. Ik ben hier enorm enthousiast over en ik ga hier zeker mee verder na mijn pensioen (dat is over ruim twee jaar)!'

Uit de Branding-brievenbus

Wat een mooie bijdragen hebben wij van jullie ontvangen in de brievenbus van de Branding. Saar deelt met jullie wat er moet veranderen aan onze planeet. Elise en Josefine doen verslag van de E-waste race. En er wordt gevraagd of er een sudoku of rebus in de Branding mag. In deze Branding staat een woordzoeker maar wie weet wat er in de volgende Branding komt... Ook in de brievenbus een verhaal van Sara over Yara. Wil jij ook iets delen? Mail dan redactie@branding-nijmegen.nl of doe het in een van de Branding-brievenbussen.

Er was eens een meisje Yara dat in een dorp, onderaan een bergketen woonde.

Ze zij op een dag tegen de kinderen in het dorp: "Zullen we de hoogste berg (in onze bergketen), Brikama gaan beklimmen?"

De kinderen in het dorp waren toen ze dit voorstelde midden in een spel bezig. En ze zeiden: "Misschien een andere keer."

Na een paar dagen waren alle spelletjes gespeeld die ze konden bedenken en de kinderen vervoelden zich kapot. Yara greep toen haar kans en zij: "Ik heb een leuk idee, laten we Brikama gaan beklimmen!"

Nu vonden de kinderen het wel een goed plan, omdat ze niks te doen hadden. Ze vroegen het aan hun ouders die zeiden allemaal ja, maar ze zouden voor het donker thuis moeten zijn. Ze begonnen met klimmen.

Hun ouders hadden geen eten mee gegeven, want ze wisten dat ze op school hadden geleerd wat ze in het wild konden eten en drinken. Maar, er was een jongen die nogal van veel eten hield. Ze hadden wel blauwe bessen en appelbomen gevonden, maar de jongen at normaal zo veel dat de bessen en appels niet genoeg voor hem waren. Hij besloot om met een paar vrienden naar huis te gaan voor eten.

Een stuk hoger kwamen ze een vogelspin tegen. Ten voor de kinderen liep recht in het web, waar de spin middenin zat. Ze vante schreeuwde weg, waardoor er vijf kinderen achteraan rende om haar te helpen. Er zat nog een spin op het smalle paadje, maar Yara wist dat deze niet gevaarlijk was dus liepen ze rustig (zonder de natuur te storen) verder.

Na weer een flinke klim kwamen de kinderen bij een kudde wilde schapen die om een lammetje heen stonden. Toen ze dichterbij kwamen, ragen ze dat het lam vastzat onder een grote kei. De kinderen renden snel naar het lam toe. Een aantal kinderen tikten de steen op en Yara haalde het pootje er voorzichtig onderuit. De kinderen besloten dat een aantal van hen zouden terugkeren, om daar het lam te verzorgen.

Door al deze voorvallen waren er nog maar twee kinderen over: Yara en haar beste vriendin Domafien. De vriendinnen waren oodertuons bij het gedeelte gekomen waar de rivier zich om de berg sloot. Yara was niet bang voor de rivier; Domafien daar in tegen was doodsbang door de spookverhalen die over de rivier gingen. Ze ging uiteindelijk toch mee de rivier in.

Na een tijdje zij Domafien: "Zie ik daar nou de spin?" Yara vond het meer een goudgele lichtstaaf, het kinneke! Riep Domafien uit: "Het is een bruin gevlekt paard, met een lichtgevend hoorn en prachtige vleugels!" "Fellie; zo heet ik," zij het paard achtte waren. Het betekent gelukbrengend. Omdat Yara al niet meer gefantaseerd had sinds haar vijfde en ze altijd gedacht had dat ze alles wist, viel ze flauw van verbazing. Domafien was altijd blijven geloven in sprookjes. Ze zij tegen Fellie: "Fellie wil jij ons naar huis brengen?" Het begint al donker te worden en we hebben beloofd voor

het donker thuis te zijn en nu we nog helemaal terug moeten lopen! ze weer naar Yara die op de grond lag) redden we het zeker niet. Fellie vond het haar plicht en tracht tien tussen haar vleugels door de lucht weer thuis. Toen ze net voor het dorp geland waren schrok Yara wakker en ze bedankte Fellie voor haar hulp.

Yara zond het erg jammer dat ze niet gezien en gevoeld had hoe het boog boven de wolken was. Daarom zegt Yara nu nog leer, maar vergeet niet:

Fantaseer

Geschreven door Sarah
Mirjam, Frans, Moos

klas 5A

In iedere Branding een korte uitleg over een onderscheidend kenmerk van de vrijeschool. Wat kenmerkt ons onderwijs, hoe ziet dat er uit en waarom doen we dat zo? In acht jaar en 32 nummers van de Branding komt het belangrijkste langs.

Deel 16

Waarom doen we wat we doen, zoals

Het Hapskamp

Hapskamp is het befaamde, traditionele kamp van klas 5, dat aan het begin of het einde van het schooljaar plaatsvindt in Apeldoorn. 'Hapskamp' is waarschijnlijk vooral op Meander al jarenlang een begrip, hoewel meer vrijescholen erheen gaan. Andere scholen kennen een vergelijkbaar kamp en dan heet het meestal prehistorisch kamp. Hoe past het Hapskamp in het onderwijs van onze school?

Prehistorische kampen

Het idee voor een prehistorisch kamp ontstond nadat archeologen in de bossen bij Apeldoorn resten van een ijzertijdboerderij hadden gevonden en bij wijze van experiment op deze resten een hoeve hadden nagebouwd. In 1976 werd hier een dorpje gebouwd voor educatieve doeleinden, het begin van het Hapskamp.

Enkele jaren later ontstond ook in Eindhoven het initiatief om een dorp te bouwen waar scholieren kennis konden maken met de prehistorie. In Flevoland werd naar aanleiding van opgravingen ook een dorpje gebouwd dat vanaf 2001 dienst ging doen als locatie voor schoolkampen.

Zo zijn er dus drie plekken in ons land waar je een prehistorische ervaring op kunt doen met de klas.

De drie parken hebben overeenkomstige doelstellingen. Ze willen kinderen een unieke natuurbeleving bieden en laten ervaren hoe het leven geweest zou kunnen zijn in de prehistorie. Verder willen ze hen laten ervaren wat overleven en samenwerken in de prehistorie betekende en hen kennis laten maken met verschillende ambachtelijke activiteiten.

Op kamp

Een verblijf in een prehistorisch kamp houdt in dat je twee dagen en twee nachten in een ijzertijdboerderij woont. Het is er tochtig en donker. Je slaapt op strobedden. Je ligt wel in je eigen, moderne slaapzak. Overdag is je belangrijkste activiteit eten maken. Je moet graan malen, brooddeeg kneden, hout hakken, de oven aansteken en aanhouden, groenten verzamelen en snijden en voor het vee zorgen. Daarnaast leer je allerlei ambachtelijke vaardigheden zoals smeden, hout bewerken, boogschieten en schapen hoeden.

Je ervaart dat je van de zon afhankelijk bent voor licht, want kunstlicht is er niet. Dus zolang het licht is, neemt iedereen in verschillende ploegen een deel van de taken op

Frans Schobbe, leerkracht klas 5 en redactielid & Yolani van Keulen, leerkracht klas 5B

Waarom we het doen? 32 artikelen over wat de vrijeschool inhoudt

zich. Je bent de hele dag in de natuur, en krijgt heel veel indrukken. Door weinig slaap is het na twee nachten wel mooi geweest. Op de derde dag ga je na het opruimen en schoonmaken dan ook naar huis.

Waarom naar Haps?

Een van de belangrijkste motieven is natuurlijk het maken van onuitwisbare herinneringen. Hapskamp zul je nooit vergeten. Het is buitengewoon groepsvormend. Je bent drie dagen helemaal op elkaar aangewezen en iedereen is een schakel in het geheel. Je bent drie dagen in de natuur en afhankelijk van het weer. Dat is een unieke en intensieve ervaring.

Alle activiteiten zijn zinvol en leerzaam en ze hangen samen met het overleven in primitieve omstandigheden. Kinderen ontdekken dat mensen in de ijzertijd eigenlijk alleen maar bezig waren met het vervullen van basisbehoeften: eten, slapen, beschutting en bescherming. Zelfs zo'n kortstondig verblijf maakt duidelijk hoe zwaar dat leven was. Een Hapskamp is ook een unieke voorbereiding op het geschiedenisonderwijs. Het bereidt het voorstellingsvermogen van de kinderen in klas 5 perfect voor op de geschiedenislessen over de oude culturen. Hoe zit dat?

Waar je als leerkracht weinig invloed hebt, is het veranderen van iemands voorstellingen, hoe beeldend verhalen ook worden verteld. Neem het voorbeeld van het oude Athene. Stel, je vertelt over Socrates die door de straten van het klassieke Athene wandelt en Atheners ondervraagt. Je weet dan niet of en hoe een kind hem dan ziet lopen over de stoep en of daar lantaarnpalen staan. Je kunt niet zoveel woorden gebruiken dat je de fantasie tot op dat detailniveau kunt sturen. Maar je doel is een zo waarheidsgetrouw mogelijk beeld van het oude Athene op te roepen. Mijn eerste verblijf in het prehistorisch kamp in 1989 had onder andere tot doel om daar iets aan te doen. Na die ervaring, en heel wat keren daarna, wist ik dat kinderen anders beelden vormen als ze hebben ervaren wat leven onder primitieve omstandigheden betekent. Ze hebben dan ervaren dat er geen stoepen waren en geen elektrisch licht. Ze zullen dat ook niet voor zich zien als ze horen over het oude India, Babylonië of Egypte, althans: daar vertrouw ik op. Daarmee is een Hapskamp een uitstekend pedagogisch middel om de beeldende fantasie te vormen. En dat is een van de redenen dat we het kamp in klas 5 houden; in dit jaar gaat het geschiedenisonderwijs van start. Als we het leerplan geschiedenis onder de loep nemen, dan zien we dat het in de vijfde klas gaat over de oude culturen van China, India, Mesopotamië, Egypte en Griekenland van zo'n vijf tot zesduizend jaar geleden. Dit vraagt aardig wat voorstellingsvermogen van de kinderen, en van de juf

of meester trouwens ook. Een driedaags Hapskamp wil daarbij wel helpen!

Hapskamp van 5B

Na de meivakantie was het de beurt aan klas 5B om op Hapskamp te gaan. De Germaanse weergoden waren ons goed gezind, want we hebben alle dagen geluk gehad met het weer. Als we er nu met elkaar op terugblikken, overheerst een gevoel van plezier en warmte. Het was namelijk een ontzettend waardevolle ervaring om met de klas door te maken. Voor mij als leerkracht was het wel bijzonder vermoeiend om non-stop "aan" te staan, maar ik zou het zo weer doen. De dagelijkse gemakken die ontbraken, familietaken die vervuld moesten worden door goed samen te werken en het feit dat iedereen van elkaar afhankelijk was: dit droeg allemaal bij aan een sterk groepsgevoel. Ik ben dankbaar voor deze mooie ervaring en gun het iedereen om Hapskamp een keer mee te maken.

Leerlingen aan het woord

'Ik vond het echt superleuk. Het is hard werken, maar dat is juist wel leuk! Al het voedsel dat je eet, hebben klasgenoten bereid. De eerste nacht was wat moeilijker dan de tweede. Elke dag van het kamp was je bezig met allemaal taken, maar je had ook veel vrije-invalmomentjes. - Loet

'Leuk, soms een beetje onaangenaam. Het leukste vond ik het schapen hoeden. De wc was minder. Ik vond het leuk dat je overdag altijd naar de dieren mocht. Vooral de laatste avond was gezellig, toen vierden we een offerfeest.' - Elise

'We vonden het heel leuk. Je had altijd iets te doen. De slaapplek was wel heel gezellig en de appels waren lekker. De activiteiten waren ook heel leuk. Het stomme was de groentesoep.' - Daniël en Mendel

Het koffertje van Kaatje

In juni keken de vierdeklassers van Meander naar de toneelvoorstelling 'Het Koffertje van Kaatje' van theatergroep AanZ, over een meisje dat last heeft van haar ouders die in scheiding liggen. Het was een ontroerende voorstelling, met veel humor en vaart. Tegelijk werd de pijn van het kind tussen haar beide onmachtige ouders heel zichtbaar: Ik wil niet kiezen, ik houd van jullie allebei het meest.

Bart Spijkerboer, schoolleider Meander

AanZ: sociaal-artistieke voorstellingen

De voorstelling is gemaakt door Theater AanZ uit Nijmegen. De groep maakt al jaren sociaal-artistieke voorstellingen om kinderen en jongeren een stem te geven. De voorstelling van Kaatje is gemaakt met veel input van kinderen. Het project is opgezet met mensen van Sterker sociaal werk. Zij ondersteunen gezinnen met vragen rond echtscheiding, onder andere met gespreksgroepen voor kinderen.

Het verhaal gaat over een meisje van een jaar of 10. Kaatje is dol op haar ouders. Maar die zijn op proefscheiding. Ze maken knetterende ruzie over dingen waar ze vroeger om konden lachen. Kaatje sjouwt met haar koffer van de één naar de ander. Bij haar vader eet ze havermout en vegan soep, terwijl haar moeder frietjes met tosti's serveert. Met vader danst ze op AC/DC en bij moeder moet ze een jurkje aan. Als vader en moeder elkaar weer ontmoeten, lijkt het even goed te gaan. Kaatje doet er alles aan om het huwelijk van haar ouders te redden. Maar al snel blijkt elke hoop te eindigen in een nieuwe ruzie waarbij Kaatje tussen beide ouders in staat. Met hulp van de kinderen bouwt Kaatje vervolgens een hut. De hut hangt vol teksten en er is een wachtwoord. Deze hut is helemaal van haar en de andere kinderen. Kaatje trekt de aandacht van haar ouders als een huilende wolf. Het publiek huilt mee, als een roedel die elkaar steunt. Dat maakt het minder alleen, zegt Kaatje. Uiteindelijk zet de actie de ouders even stil; dan gaan ze zien hoe het met Kaatje is.

Kinderen praten na

In de nabespreking met de kinderen vertellen de acteurs dat ze zelf alle drie ook gescheiden ouders hebben. Een aantal kinderen vertelt dat ze dat herkennen, dat je niet wilt kiezen en dat dat soms moeilijk is als je ene ouder nare dingen over de ander vertelt. Er zijn veel complimenten over het spel en hoe knap het gemaakt is. Eén van de kinderen wil weten hoe het is om elke keer weer in een andere school te spelen. En er zijn vragen voor de spelers zelf, bijvoorbeeld hoe ze het zelf vonden om op Meander op het toneel te staan. De acteurs vonden het erg leuk om voor onze klassen te spelen. Er was veel aandacht.

De leerkrachten hebben in de klas nog met de kinderen nagepraat. Het was niet alleen mooi voor wie zelf gescheiden ouders heeft, werd er gezegd. Ook voor de vriendjes en vriendinnetjes gold dit. Want nu kun je zien hoe belangrijk het is dat je andere kinderen hebt met wie je gewoon leuke dingen kunt blijven doen.

Juf Moos neemt afscheid

Dit schooljaar leerde ik Moos van Zuilekom wat beter kennen, omdat we samen klas 5a van juf Mirjam overnamen in verband met haar zwangerschapsverlof. Tot dat moment zag ik Moos alleen in het voorbijgaan in klas 3. Aan deze samenwerking komt jammer genoeg alweer een einde, want ze neemt namelijk afscheid van Meander om verder te gaan studeren. Ik vroeg haar naar haar ervaringen.

Frans Schobbe, leerkracht klas 5 en redactielid

Moos, hoe kwam je op Meander terecht?

‘Vier jaar geleden stapte ik voor het eerst Meander binnen en begon ik met mijn stage in kleuterklas 2 bij juf Mieke ‘t Hoen. De school voelde warm en welkom. Ik heb heel erg genoten van de sfeer in de kleuterklas. Het jaar daarna ben ik de minor Vrijeschoolonderwijs gaan volgen, en heb ik stage gelopen bij Karlijn in klas 2. Naast mijn eigen ervaringen als kind op de vrijeschool wilde ik mij ook echt verdiepen in mijn rol als vrijeschoolleerkracht-in-wording. Mijn eindstage heb ik vorig jaar afgerond bij Mirjam in klas 4. Toen heb ik echt helemaal kunnen proeven aan het ‘juf zijn’: zelfstandig de klas draaien, op stap met de kinderen en mijn plek vinden binnen het team en in contact met collega’s.’

En toen werd het echt, hoe was dat?

‘Dit schooljaar stond ik naast Lisa in de derde klas. Tijdens de ambachten die voorbij kwamen, de verhalen die we vertelden en de uitstapjes die we met de kinderen hebben gemaakt, voelde ik me vaak zo bevoorrecht dat ik dit werk heb mogen doen! Dat ik de kinderen heb kunnen meenemen in alles wat er te leren en te beleven valt. Maar bovenal sta ik ook steeds weer versteld van alles wat ze mij leren. De kinderen, het team en de school als geheel voelen als een warm nest. Ik laat het voor nu achter, maar ik kijk er met een heel blij gevoel op terug. De rijkdom aan ervaringen van de afgelopen jaren neem ik mee op mijn verdere weg.’

En wat ga je nu doen?

‘Na de zomer begin ik aan de master Onderwijswetenschappen aan de Radboud Universiteit. Ik verheug me erop weer een andere kant van mijzelf te ontdekken en te ontwikkelen en nieuwe ervaringen op te doen.’

Veel succes Moos, en wie weet tot ziens.

Stichting tot Steun zoekt nieuwe ideeën

Al sinds jaar en dag verwerft de Stichting tot Steun (StS) eigen inkomsten met bijvoorbeeld het ophalen van oud papier en de organisatie van de herfstmarkt. Hiermee zijn onder meer het schoolplein en de kampen gefinancierd. Sinds enkele maanden onderzoekt de stichting op welke manieren Meander nog verder ondersteund kan worden. Mede door de teruglopende inkomsten uit het oud papier en wat wisselingen van de wacht, is het gesprek over nieuwe manieren om Meander te ondersteunen volop gevoerd. De StS sprak met de MR en de schoolleiding en kan nu de uitbreiding van de activiteiten wereldkundig maken.

Roel van Maasakker (coördinator oud papier), Noortje van de Water (penningmeester/ secretaris), Kasper van Pinxteren (algemeen bestuurslid), Wiet Verkooijen (voorzitter)

Vanaf heden financieren we niet alleen, maar initiëren en faciliteren we ook projecten die de school ondersteunen. Denk hierbij aan het opknappen van de grote zaal met bijvoorbeeld een mooi podium en belichting. Oftewel: alles om onze mooie school nog mooier te maken! Nieuwe ideeën zijn hierbij zeer welkom!

Hoe gaat het in zijn werk?

1. Jaarplannen

Voor ieder eind van een schooljaar vragen we bij de schoolleiding een jaarthema op. Docenten kunnen de schoolleiding hiermee natuurlijk voeden; waarmee denken zij dat de school geholpen is? De schoolleiding stemt het jaarthema af met de MR en bouwcoördinatoren, waarna de StS het thema communiceert en ideeën verzamelt. Bij de jaarthema's kun je denken aan muziek en theater, kunst en ambacht, spel en bewegen, duurzaamheid etc.

2. Verzamelen projecten

De StS publiceert het jaarthema in de Branding en iedereen wordt uitgenodigd om projecten aan te dragen die bij het jaarthema passen. Ieder jaar worden zo tot medio oktober de projecten verzameld en samen met de initiatiefnemers aangescherpt tot een haalbaar project. Hierbij hoort ook de financiële haalbaarheid en mogelijke fondsenwerving of inzamelingscampagnes. Een project dat daadwerkelijk het vrijeschoolonderwijs op Meander bevordert en haalbaar is, draagt de StS voor aan de schoolleiding.

3. Projecten selecteren

In november van ieder jaar kiezen de schoolleiding en de MR maximaal twee projecten die dat schooljaar centraal staan. De StS heeft toetsingscriteria opgesteld om de projecten te beoordelen en projectmatig te realiseren. In de Branding zal gecommuniceerd worden over de gekozen projecten, om zo gerichte acties op te kunnen zetten en vrijwilligers te werven.

4. Start en uitvoering project

De StS faciliteert de initiatiefnemers bij de start van een project en helpt bij de verdere voorbereiding, de inzameling van geld of subsidies en de benodigde hulp van ouders. De uitvoeringsfase van het project krijgt hierbij steeds meer vorm, zodat bij aanvang van ieder nieuw kalenderjaar alles klaar staat voor de realisatie. De StS ondersteunt en faciliteert bij die realisatie, ziet toe op de planning, het budget en verdere projectmatige werkzaamheden.

5. Oplevering project

We streven er als StS naar om elk schooljaar samen met jullie de projecten voor de zomervakantie op te leveren. De projectafroending vieren we met de hele school en het resultaat nemen we feestelijk in gebruik. Zo wordt onze mooie school steeds mooier!

Thema's voor aankomend schooljaar

Aankomend schooljaar zal de StS zich voornamelijk richten op de voorbereidingen voor het jubileumjaar 2023. In nauwe samenwerking met de jubileumcommissie kijken we hoe we Meander projectmatig kunnen ondersteunen. Daarnaast is er natuurlijk altijd ruimte voor goede ideeën, dus schroom niet om ons te benaderen als je een mooi idee hebt!

Je kunt je idee vóór 15 juli mailen naar: stichtingtotsteun@gmail.com

Mijn favoriete boek

Zin in een leuk boek? Kijk dan eens hier. Leerlingen van Meander geven elkaar boekentips. Deze keer vertelt Ella je over de Gruwelijke Generaal, het eerste boek van de serie Costa Banana. Heb jij nou ook een goede tip voor deze rubriek? Beantwoord dan ook de vragen en verstuur ze naar ons. Wie weet sta jij er de volgende keer in!

Het favoriete boek van

Ella, klas 4B

1. Welk boek heb je gelezen?

De Gruwelijke Generaal, het eerste boek uit de serie Costa Banana. De schrijver is Jozua Douglas, de tekeningen zijn van Elly Hees.

2. Waar gaat het boek over?

Rosa en Fico zijn geen gewone kinderen. Ze zijn de kinderen van president Ferdinand die in zijn eentje de baas is in het kleine landje Costa Banana. Als Rosa op een dag ontdekt dat generaal Sjasliek een gruwelijk plan beraamt, gelooft niemand haar. Gelukkig weet ze haar broertje Fico te overtuigen. Samen komen ze in actie, maar kunnen ze de generaal dan nog stoppen?

3. Wat vond je het leukste aan het boek?

Er zit veel spionage in en het zijn kinderen die de wereld redden in plaats van volwassenen.

4. Was er iets gek in het verhaal? Een gek woord? Een vreemde plaats? Of was er iets anders wat dit boek bijzonder maakt?

Nou de president bedenkt de gekste wetten en die zijn heel dom.

5. Waarom zou je het boek aan een klasgenoot willen aanraden?

Het is heel spannend en grappig en er zit spionage in.

Wat is jouw favoriete boek?

Voor de volgende Branding zoekt de redactie naar kinderen die iets willen vertellen over een mooi boek. Zou jouw kind het leuk vinden om mee te werken? Een verslagje kan eenvoudig:

1. Welk boek heb je gelezen / is aan je voorgelezen?
Titel, naam schrijver en naam tekenaar:
2. Waar gaat het boek over?
3. Wat vond je het leukste aan het boek?
4. Was er iets gek in het verhaal? Een gek woord? Een vreemde plaats? Of was er iets anders wat dit boek bijzonder maakt?
5. Waarom zou je het boek aan een klasgenoot willen aanraden?

Je kunt de verslagjes reeksreeks mailen naar de redactie: redactie@branding-nijmegen.nl.

respect
voor mens en werk

respect
voor mens en relatie

kleur- en stijladvies
oogappel

www.respectvoormensenwerk.nl
www.oogappeladvies.nl
info@respectvoormensenwerk.nl
06-51790345

Tanja Konig
Registerpsycholoog NIP/Arbeid&Gezondheid
Lichaamsgericht Werkend Psycholoog

knollentuin
brood en banket
natuurvoeding

Bakkerij De Knollentuin
Fransestraat 23
6524 HR Nijmegen
024 322 5977
info@deknollentuin.nl

Openingstijden: maandag t/m vrijdag van 8:30 uur -17:30 uur en op zaterdag van 8:30 uur - 15:00 uur

LEKKERS OP RECEPT

Lekkernijen, maar dan wel glutenvrij

Webshop
Afhalen
Bezorgen in
Nijmegen en Lent

Glutenvrije lekkernijen met ook keuze uit lactosevrij,
vegan en natuurlijk gezoet

www.lekkersoprecept.nl - lekkersoprecept@outlook.com
06 832 179 00 - Topaasstraat 21, Nijmegen

Wil je weten wat jouw kind je wil vertellen met zijn of haar gedrag?

Als **Kindertolk** laat ik je zien dat jij de sleutel bent in wat je bij je kind zo lastig vindt. Je kind spiegelt namelijk jouw persoonlijke blinde vlek door je te raken. Ik kan je helpen door deze spiegel van je kind te vertalen, zodat je weet wat er in beweging wil komen.

Zo kun jij weer de ouder zijn die je wil zijn,
in contact met je kind!

Anke Zegers

jezelfgeheelinbeeld.nl

Eerst telefonisch
kennismaken?

06 19 21 43 45

Jezelf
GEHEEL IN BEELD

Relaties laten opbloeien

MIRA BROUWER RELATIEPRAKTIJK

Relatietherapie & Opstellingen

Nergens worden we meer met onszelf geconfronteerd dan in relaties. Doorbreek vicieuze cirkels en investeer in vertrouwen, begrip en verbinding.

Relatietherapie: partners

Relatiecoaching: relatie-APK, familie, werk

Familie Opstellingen: individueel

www.mirabrouwer.nl
info@mirabrouwer.nl
06 2719 3558

Vrijblijvend
Kennismakings-
gesprek

STUDIO ANTONIUS

Meubelmakerij & smederij

Smeedwerk en
meubels van lokaal hout

+ 31 6 83970305
studioantonius.nl

Uitdagingen voor het KGC in de komende vier jaar

Enorme waardering heb ik voor al mijn collega's op het KGC die het ook in deze uitdagende tijden lukt om de continuïteit en de kwaliteit van ons mooie onderwijs op het KGC te waarborgen. Tegelijkertijd hebben we ook goede stappen weten te zetten in de ontwikkeling en de ambities van de school. Dit biedt veel vertrouwen voor de toekomst, waarin ons ook uitdagingen te wachten staan voor de komende vier jaar.

Door Ardan Aldershof, rector KGC

We hebben goede stappen gezet in de ontwikkeling en de ambities van het KGC. Zo hebben we inmiddels:

- een strak afgestemd rooster- en inzetsysteem
- een goedlopende examencommissie,
- twee activiteitweken met een uitdagend en divers programma voor iedere jaarlaag
- een duidelijke organisatiestructuur
- volwaardig partnerschap als opleidingsschool
- een prachtig eigentijds Paasspel uitgevoerd voor onze leerlingen, collega's en ouders

Op deze successen mogen we heel trots zijn. Deze geven veel vertrouwen voor de toekomst. In deze toekomst staan ons een aantal spannende uitdagingen met de nodige dilemma's te wachten.

Verbouwing

Zo gaat het integrale verbouwingstraject twee tot drie jaar duren vanwege de stijgende bouwrijzen en een aantal verborgen gebreken in ons mooie, oude gebouw. Dit vraagt geduld en uithoudingsvermogen van eenieder. We zullen over de voortgang van dit gehele proces vanaf het moment dat de verbouwing van start gaat, adequaat communiceren met alle belanghebbenden.

Curriculumherziening

De herziening van het curriculum vraagt in de planvorming nog meer ruimte en aandacht, zodat zorgvuldig de juiste besluiten genomen kunnen worden met betrekking tot dit zeer belangrijke en waardevolle project. Voor de zomervakantie zullen we het proces hiervan voor komend schooljaar met jullie delen.

Organisatiestructuur

Ten aanzien van de organisatiestructuur gaan we een nieuwe fase in. Het bovenbouwteam heeft volgend schooljaar twee teamleiders en het Onderwijs Ondersteunend Personeel gaat in drie zelfverantwoordelijke teams (strategisch, operationeel en ondersteunend) onder leiding van Peter van Oosten haar werkzaamheden verrichten. Ook gaan we ons oriënteren op hoe we tot een functionele en passende teamstructuur kunnen komen voor zelfverantwoordelijke onderwijsteam.

Kunst & Ambacht

We hebben de uiterst pijnlijke conclusie moeten trekken dat de Kunst & Ambacht-stroom financieel niet meer haalbaar is onder de huidige en toekomstige omstandigheden. We hebben hierin het betreffende onderwijsteam constructief over gesproken. Hierbij zijn ook de leerpunten van het proces voor de schoolleiding om tot dit besluit te komen, geëvalueerd. Tevens hebben we hierin een goede afspraak gemaakt om het mooie en rijke K&A-onderwijs dat vele jaren met zoveel passie en liefde gegeven is op het KGC, te waarborgen binnen de curriculumherziening, zodat alle leerlingen deze wijze van leren en ontwikkelen in hun onderwijs kunnen ervaren.

Tenslotte wil ik collega's, leerlingen en ouders enorm bedanken voor de betrokkenheid, professionaliteit en energie die jullie iedere dag geven aan onze mooie school!

Welkom op het Zomerplein op het KGC

Roosmarijn Harbers, docent drama en coördinator Zomerplein

*'In the summertime, when the weather is hot
You can stretch right up and touch the sky
When the weather's right
You got women, you got women on your mind
Have a drink, have a drive
Go out and see what you can find'*

Mungo Jerry

Op dit moment zijn de bovenbouwklassen die drama hebben gekozen druk bezig met de voorbereidingen voor het Zomerplein. Het Zomerplein vindt plaats op 8 juli a.s. en zal de feestelijke afsluiting zijn van de laatste lesweek.

De bovenbouwklassen maken korte scènes die ze op het Zomerplein zullen laten zien. De leerlingen kiezen zelf een bijpassende locatie op het binnenplein van het Karel de Grote College. Het thema is zomer, dus daar kunnen ze alle kanten mee op. Van een basketbalwedstrijd, een poppenkast, een cowboyduel tot een workshop mindfulness; het gaat allemaal voorbij komen.

Klas 8C gaat zorgen voor heerlijke hapjes. Een jazzbandje en de ijscoke maken dit zomerse minifestival compleet. Kortom: het wordt een feestje!

Het Zomerplein bestaat uit twee rondes. In de eerste ronde bezoekt de bovenbouw de verschillende acts. De middenbouw volgt in de tweede ronde. Over deze routes kom je snel meer te weten.

We hopen je daar te zien!

Het schip vaart verder

Erwin Althof, al 23 jaar conciërge op het KGC, gaat binnenkort met pensioen. Ik ben benieuwd hoe hij zijn tijd hier heeft ervaren. Nadat we allebei de hele school doorgelopen hadden om elkaar te vinden, kon eindelijk ons interview beginnen.

Interview met Erwin Althof, conciërge aan het KGC door Sarah – 10G

Waarom gaat u hier eigenlijk weg?

"Ik ga weg omdat ik de pensioengerechtigde leeftijd heb bereikt."

Heeft u leuke plannen voor uw pensioen?

"Ja, ik wil wat meer gaan doen met het geven van training in hardlopen, nordic walking en wandelen. En ik ben druk bezig met houtbewerken. Dit zijn eigenlijk wel de belangrijkste dingen. Maar ik wil ook meer gaan lezen, want daar gun ik mijzelf nu vaak te weinig tijd voor. Ook wil ik wat meer gaan klussen. Verder laat ik het gewoon op me afkomen. Daarnaast wil ik er nog een baantje bij zoeken, ik heb me namelijk al ingeschreven bij een uitzendbureau voor gepensioneerden."

Wat verwacht u daarvan?

"Ik zou wel een directiechauffeur willen worden. Ik zie mezelf wel in zo'n dikke auto rondrijden met die bobo's. Verder zie ik het wel. Ik wil eerst gewoon even niet meer moeten, die vrijheid kunnen voelen."

Hoe heeft u uw tijd hier ervaren? Wat vond u ervan om hier te werken?

"Dit is de mooiste baan die ik in mijn leven heb gehad. Ik heb hier zoveel liggen, het is veel meer dan alleen maar mijn werk. Ze hebben het binnen de vrijeschool wel eens over de gemeenschap. Ik ben daar een onderdeel van, en het voelt niet fijn daarvan weg te gaan. Het is eigenlijk een groot schip dat vaart. Straks meert het ergens aan en dan moet ik eraf stappen terwijl iedereen op het schip verder reist. Daar heb ik wel veel moeite mee."

Mijn kinderen hebben ook op deze school gezeten en mijn vrouw werkt hier nog steeds, die mag nog zo'n zes jaar door. Dus gelukkig blijf ik het lijntje nog wel houden."

Zijn u veel bijzondere momenten op onze school bijgebleven?

"Wat ik echt heel bijzonder heb gevonden is het meedoen aan de kerstspelen. Dat heb ik ieder jaar gedaan, al zolang als ik hier werk. Dit was niet alleen mijn baan, maar ook een leerschool om van alles uit te proberen wat ik nog nooit gedaan had, zoals toneelspelen en zingen. Ook heb ik meegedaan aan activiteitenweken. Het eerste jaar dat ik hier werkte, hadden ze namelijk een tekort aan zeelinstructeurs. Toen ik dat hoorde, heb ik me meteen aangemeld, want ik had namelijk ooit een cursus gedaan in Friesland. Dus was ik drie dagen op de Mookerplas met leerlingen van 15 en 16 jaar. Ook ben ik veel met leerlingen naar de Eerste Hulp gegaan als er ongelukjes waren gebeurd. Maar eigenlijk was alles bijzonder: het is te veel om op te noemen!"

En wat waren de minder leuke momenten?

"Dat is best wel een lastige vraag....daar moet ik echt even over nadenken.. Soms wel het gezeur over dingen die even niet anders kunnen dan ze zijn. Maar er is teveel leuks om het negatieve daaruit te vissen. Ik ging eigenlijk altijd met plezier naar mijn werk. Behalve toen ik een hernia had, toen was het wel lastig. De school moest geopend worden en ik had het idee dat ik de enige was die dat zou kunnen, hahaha."

Is er veel veranderd in de afgelopen 23 jaar?

"Ja. Toen ik begon hadden we 365 leerlingen en nu zitten we tegen de 800 aan. Maar ook qua gebouw is er veel veranderd. We hebben heel veel verhuizingen gehad. We zijn op veel verschillende plekken geweest hier in de omgeving. We zaten krap in de jas omdat het aantal leerlingen groeide maar het gebouw groeide natuurlijk niet mee. Ook hebben we in 2006 op school zelf nog een grote verbouwing meegemaakt. Toen is bijvoorbeeld de kantine gemaakt en de lokalen zijn vergroot. Maar ook qua lesinhoud zijn er veranderingen geweest. Daar heb ik als conciërge natuurlijk niet heel veel mee te maken, maar je merkt wel dat er toch wat van het vrijeschoolse wordt afgesnoept. Alles was voorheen ook wat minder stressvol, wat gemoedelijker dan nu met die PTA's bijvoorbeeld. Er is nu veel meer druk op de ketel, zowel bij de docenten als bij de leerlingen. Er is naar mijn idee nog wel genoeg over van de vrijeschool, van het Karel de Grote college, maar het is wel anders."

Hoe bent u bij het beroep van conciërge gekomen?

"Op een gegeven moment stond er een vacature in een krant. Er werd een conciërge gezocht voor een halve baan bij het Karel de Grote College. Mijn oudste kind zat toen al in de onderbouw, in de kleuterklas. Ik vond het zo'n fijne sfeer op de vrijeschool, dus die vacature sprak me wel aan. Ik werkte daarvoor in de bouw maar daar wilde ik uit, want ik timmerde wel maar was geen timmerman: het zat niet in mijn bloed."

Bovendien had ik al wel eens wat klusjes op scholen gedaan, en als ik dan de conciërge in zo'n school zag functioneren dacht ik: goh, dat zou wel iets voor mij zijn. Ook al was er ook wel altijd een soort stereotype beeld van iemand die met zo'n stofjas aan en een dweil in de gang stond te moppen. Maar het leek me toch interessant, dus toen de mogelijkheid zich voordeed ben ik conciërge geworden. En daar heb ik goed aan gedaan, tot op de dag van vandaag is het een goede keuze geweest! Ook omdat het op het Karel de Grote College is en niet op een gewone middelbare school. Ik heb hier zoveel gevonden."

Wat deed u zoal als conciërge?

"Alles zo'n beetje. Dingen signaleren die stuk zijn of niet kloppen of het uitkiezen van meubilair. Met alles wat hier bijvoorbeeld in dit klaslokaal staat, heb ik ooit wat te maken gehad. Dat hoorde bij mijn werk, net zoals het nadenken over de inrichting van zo'n lokaal. Het was een erg veelzijdig beroep. Dat heb ik er ook wel een beetje van gemaakt, omdat ik graag over veel dingen mee wil denken. Ik heb wel een idee over een hoop dingen."

Zou u het beroep aanraden aan mensen?

"Jazeker! Het is een hartstikke leuk en veelzijdig beroep."

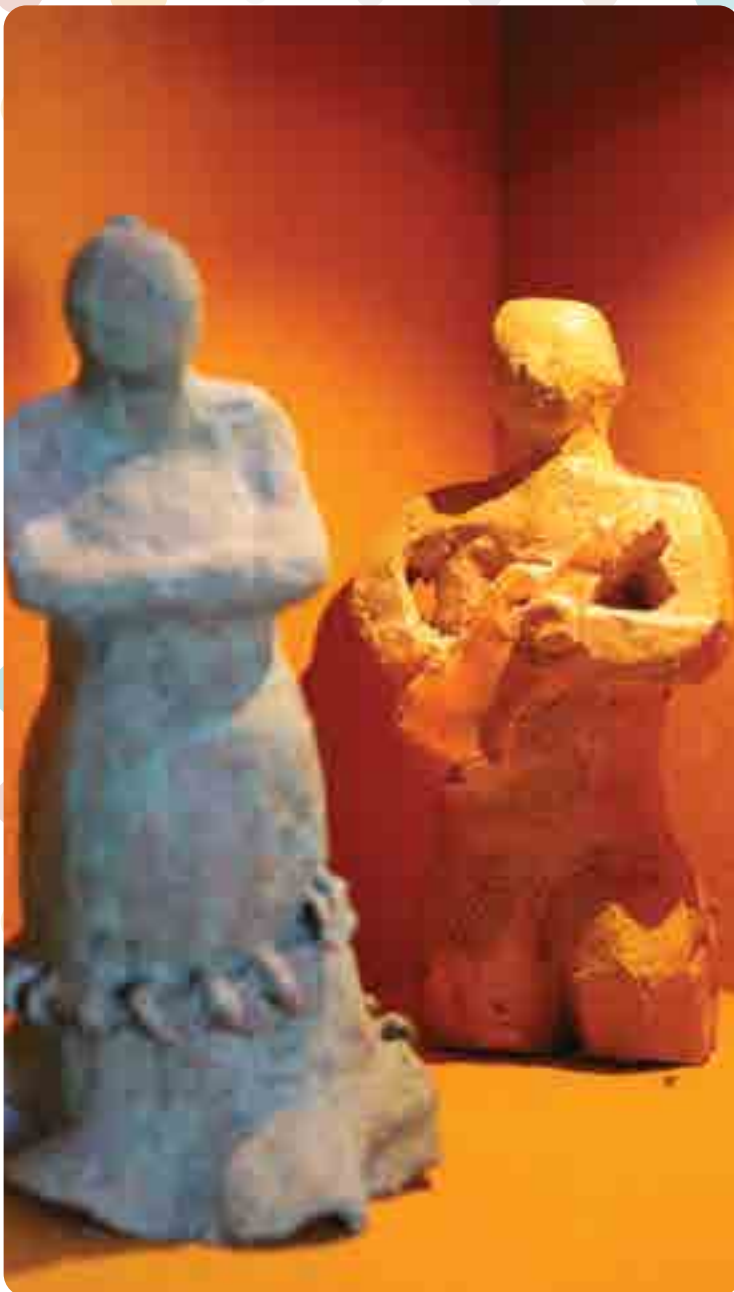
Zou u nog iets aan de leerlingen en docenten willen meegeven?

"Wees je ervan bewust dat het een hele bijzondere school is. Het is een hele bijzondere plek om te zijn, om te groeien, te ervaren en te leren. Wees je ervan bewust dat een school meer is dan alleen je huiswerk, je lesjes en van alles en nog wat. Dat je dat meeneemt. Ik vind wel dat de docenten, ouders en de leerlingen moeten proberen deze school te koesteren. Ze noemen het wel eens een warm bad hier, en dat is het ook wel. Jazeker!"

Wat doet het opleidingsteam van het KGC?

Sinds juni 2021 is het Karel de Grote college officieel een academische opleidingsschool. Inmiddels kijken we terug op een geslaagd eerste jaar van nagenoeg volledig partnerschap binnen het samenwerkingsverband 'Passie voor Leren'. Dit is een samenwerkingsverband tussen verschillende scholen voor voortgezet onderwijs én verschillende docentenopleidingen uit de regio, met als doel stagiaires een betere begeleiding te bieden.

Mayke Oakes-Broekhuijsen, docent Nederlands KGC

Samen opleiden

Een aantal jaar geleden, in 2018 om precies te zijn, heeft onze schoolleiding de kans aangegrepen om mee te gaan doen met het samenwerkingsverband Passie voor Leren. Dat betekent, dat een aantal scholen uit de regio, onder meer het Montessori College, 't Rijks, het Canisius College, het Kandinsky College en het Udens College samenwerken met verschillende docentenopleidingen (HAN-ILS; lerarenopleiding, ALO; gymdocenten en ArtEZ, kunstdocenten) en niet te vergeten de Radboud Docenten Academie (RDA) om de studenten die stage lopen op deze scholen een professionele en goed onderbouwde begeleiding en opleiding te geven. Door duidelijke afspraken te maken over hoe je bepaalde onderdelen beoordeelt en bespreekt, bijvoorbeeld.

Voor die tijd vonden al jarenlang stagiaires een leerplek op onze school, maar er was nog niet echt een schoolbrede, gemeenschappelijke aanpak en daar was wel steeds meer behoefte aan bij de collega's die de studenten begeleidden. Je kunt als begeleider een stagiaire niet in je eentje alles leren over het docentschap en wat daar allemaal bij komt kijken. Daarnaast stopten beginnende docenten en studenten aan lerarenopleidingen (landelijk) nog te vaak tijdens of een paar jaar na het afronden van hun studie en dat is natuurlijk niet wenselijk als je bedenkt, dat er op veel plaatsen in Nederland inmiddels enorme lerarentekorten zijn. Deze studenten stopten vaak omdat ze na een of twee jaar werken echt in de gaten kregen hoeveel verschillende taken er op je afkomen als je een docent bent.

Aan de slag!

Samen opleiden, dat is wat we binnen Passie voor Leren en bij ons op school proberen zo goed mogelijk vorm te geven; voor alle stagiaires en hun begeleiders duidelijke afspraken en gezamenlijke leerzame activiteiten organiseren. Docent worden is zoals gezegd veel meer dan alleen lesgeven! Zo heeft het opleidingsteam afgelopen schooljaar voor de stagiaires en beginnende docenten verschillende leerateliers georganiseerd, waarin werd geoefend met bijvoorbeeld het schrijven van rapporten, het werken met Magister, het beter worden in klassenmanagement, het vormgeven aan het afstudeeronderzoek, het leren wat een onderzoekende houding inhoudt, enzovoort.

Voor de eerstejaarsstudenten was er de mogelijkheid om op andere stagescholen te kijken. Er kwamen ook studenten van andere scholen bij ons kijken. Er zijn immers zoveel verschillende onderwijsvormen, dat het lastig is om uit te zoeken welk type of vorm van onderwijs nou het beste bij jou past.

Andere eisen

Voor de begeleidende docenten was er eveneens werk aan de winkel: zij moesten de werkplekbegeleiders-cursus gaan doen om weer helemaal bij de tijd te zijn. De opleidingseisen van de HAN en de RDA zijn namelijk twee jaar geleden veranderd: waar studenten eerst een minimaal aantal activiteiten moesten doen en 'gewoon een lijstje' konden afwerken, moeten zij tegenwoordig veel meer zelf kunnen verwoorden en verantwoorden waar hun leerbehoefte en leeropbrengst zit. Zij moeten dus zelf leren nadenken over wat zij nog moeten leren om een betere docent te worden. Dit vereist van een begeleider echt een andere vorm van coaching dan voorheen.

Vernieuwen en vasthouden

Door al deze activiteiten met de stagiaires zijn een aantal docenten van het KGC dus aan de slag gegaan met hun eigen professionaliteit; je moet als stagebegeleider namelijk kunnen bespreken waarom je doet wat je doet of juist laat, zonder dat je meteen zegt: Dit is de enige manier. Op de vrijeschool doen we veel dingen anders dan op andere scholen; alleen bij ons heb je bijvoorbeeld hoofdonderwijs en kijken we niet uitsluitend naar de resultaten van de leerlingen. Maar uiteraard is er meer dan één manier om dat goed te doen. Stagiaires krijgen dan ook de ruimte om hiermee zelf te experimenteren, uiteraard in overleg met hun begeleider.

Tijdens de afgelopen lockdowns hebben diverse docenten veel kunnen leren van hun stagiaires, die op hun opleiding bekend worden gemaakt en getraind in het werken met allerlei online tools. Zo ontstond er een mooie uitwisseling van kennis en vaardigheden, waar alle partijen - ook de leerlingen - veel van hebben kunnen leren.

Vooruit kijken naar komend schooljaar

Voor komend jaar willen we onze leerateliërs openstellen voor de studenten die stagelopen op de andere scholen van Passie voor Leren, zodat ook zij gebruik kunnen maken van de scholing die wij aanbieden; meer samen opleiden dus. Daarnaast maken we aan het einde van dit schooljaar alvast kennis met de stagiaires die komend schooljaar naar het Karel de Grote College komen.

Wie zitten er in het opleidingsteam?

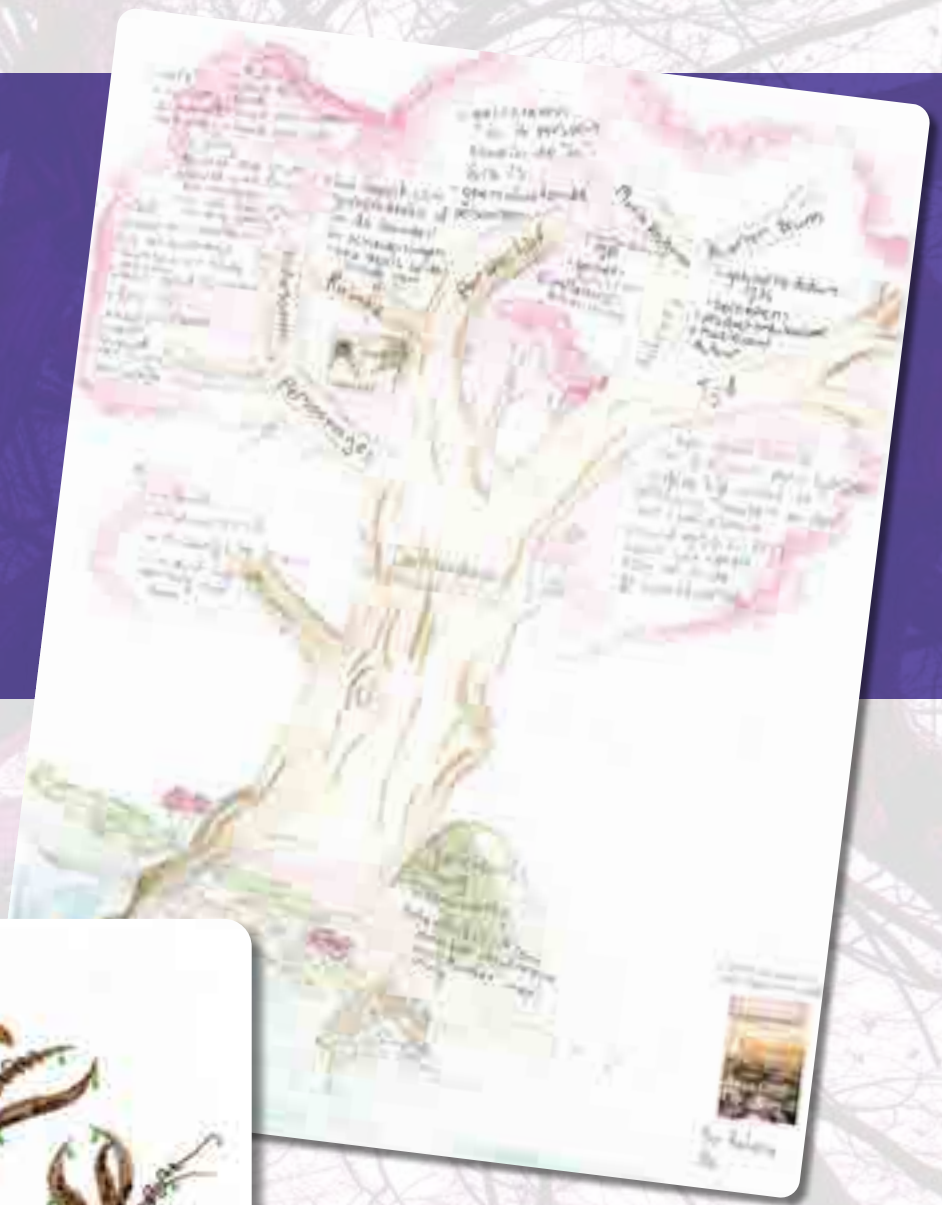
Het opleidingsteam bestond dit jaar uit mevrouw Michel, die voornamelijk het overleg met de schoolleiding voor haar rekening nam en de algehele aansturing van het opleidingsteam; zij bracht de afgelopen jaren veel expertise en talent mee naar het team. Aan het einde van dit schooljaar gaat zij genieten van haar vervroegd pensioen. Daarnaast zijn er de heren Jansen, coördinator RDA en Keller, begeleider van de afstudeeronderzoeken, die de onderzoekende houding voor hun rekening nemen. Meneer Fakir was dit jaar coördinator van WPL1 (eerstejaars) en WPL3 (vierdejaars). Mevrouw Lammers regelde de ALO-coördinatie. Onze rector de heer Aldershof zorgde er bij de Beleidsgroep onder andere voor dat er ook voor de werkwijze van onze school ruimte was. Mevrouw Oakes, die coördinator WPL2 (2e en 3e jaar studenten) is, regelde als stagecoördinator welke collega welke stage begeleidde. Zij nam ook deel aan het bovenschools overleg. Komend jaar wordt het team versterkt met de heer Ignatzy, die de coördinatie van de WPL1-studenten op zich gaat nemen. Als instituutsopleiders van de HAN is de heer Trimpe betrokken.

Boeken op het KGC: een mindmap-boom als boekverslag

Op het Karel de Grote College gaan we in de achtste klas op een creatieve manier aan de slag met de literaire mindmap, in de vorm van een boom. De vorm van het boekverslag is anders dan anders. Er zal minder worden geschreven. De leerlingen laten met behulp van steekwoorden in een oogopslag zien waar het boek over gaat. Deze keer presenteer ik graag de werken van Bo, Fenna, Tinka en Noa uit klas 8E.

Isa Marseille, docent Nederlands KGC

[illegible]

Paasspel nieuwe stijl

In gesprek met spelers Joris Veugelers, docent wiskunde, en Tessa Chatrou, docent Frans.

In de week voor Pasen werden leerlingen en personeel van het Karel de Grote College getraakteerd op het toneelstuk 'Gautama', geregisseerd door Rik Luijmes en Nina de Wringer en gespeeld door een zevental medewerkers van het KGC. Het was het 'Paasspel - nieuwe stijl' en het bruiste van begin tot eind. Met twee van de spelers ging ik in gesprek. Over de voorstelling, het maakproces en de publieksreacties.

Minke van Hoof, docent drama KGC en redactielid

Voor het eerst weer met een ruim aantal toeschouwers in de grote zaal kijken naar het toneelspel van docenten en collega's; dat was lang geleden. Dat gegeven alleen al maakte dit een feestje. Het publiek mocht plaatsnemen op tribunes die, als in een arena, om de speelvloer heen stonden. De grote zaal was zo veranderd in een vlakke vloertheater, waarbij er geen ontsnappen aan was; vanaf de eerste minuut was er de volle aandacht voor wat zich daar in het midden afspeelde. In een klein uurtje werd het publiek meegenomen op de spirituele reis van Gautama, waarin hij (of zij, of hen - de spelers lieten dit bewust in het midden) met vallen en opstaan leerde over het leven. Om uiteindelijk verlicht, mét bagage, weer thuis te komen.

Hoe is het idee voor dit nieuwe Paasspel ontstaan?

Joris: Voor mij kwam het aan het licht toen Ivon (Hummel) met de vraag kwam hoe we de spelen eens anders zouden kunnen gaan vormgeven. En daarbij was dan het idee om vier nieuwe spelen te brengen, maar er ieder jaar eentje te spelen.

Tessa: Ja, en dan te rouleren met spelers. Daar kwam toen een oproep voor via de pedagogische werkgroep.

En wat was de gedachte achter deze hervorming?

Tessa: Het leek al lange tijd een behoorlijke onderneming om met de klassen naar de spelen te gaan kijken. Docenten moesten veel politieagentje spelen in de zaal. De vraag kwam op: "Wie is ons publiek? Wat is ons doel ermee, wat willen we ermee bereiken en bereiken we dat op deze manier eigenlijk nog wel?" Ivon is ook te rade gegaan bij andere vrijescholen in het land en het blijkt iets te zijn waar meer vrijescholen mee worstelen.

Joris: Achter alles wat wij doen, zit een gedachte. En die gedachte bereikte de doelgroep - in dit geval de leerlingen - steeds minder. Het is ontzettend fijn dat we de ruimte kregen om, met een professionele regisseur van buitenaf, te gaan onderzoeken wat de essentie voor ons is van het Paasspel en de thema's van Pasen in al zijn breedheid aan te pakken.

Hoe zijn Rik en Nina met jullie aan het werk gegaan?

Tessa: We zijn begonnen met thema's die voor ons bij Pasen horen, en met gewoon eens te kijken naar wat onze doelgroep is, de klassen 7 tot en met 12, en dan de leeftijdsfasen die daarbij horen.

Vervolgens de vraag: hoe waren wij zelf in die leeftijdsfase? Daar hebben we heel veel improvisatie-oefeningen aan opgehangen. Joris: Nina deed bepaalde werkvormen met ons, waarbij we elkaar vertelden over onze eigen biografie. Ondertussen was Rik altijd aan het meeschrijven om materiaal te verzamelen. Ik kan daar met zoveel enthousiasme op terugkijken; we zijn compleet niet begonnen vanuit het idee dat er een voorstelling moest komen. Het was een ontdekkingsreis waarin we elkaar goed hebben leren kennen. Daar ontstond vanzelf materiaal uit dat bruikbaar was om de thema's van Pasen over te brengen.

En het verhaal van Gautama is er ook pas later bijgekomen?

Tessa: Ja, en dat was soms ook best spannend. Want er was dus geen script. Maar hij heeft ons wel altijd het vertrouwen gegeven dat het goed zou komen. En ergens na kerst was er wel echt behoefte aan een verhaal of een richting.

Joris: We dachten dat het mooi zou zijn als we een soort kapstok zouden hebben waar een lijn in zit die heel duidelijk is, zodat we daar dan vervolgens onze biografische elementen aan konden ophangen.

Tessa: Die verhaallijn werd 'Siddharta' van Hermann Hesse, het verhaal over Gautama.

Joris: En aan die verhaallijn konden dan zijtakken zitten die ons af en toe van het verhaal afleidden, maar die ook ondersteunend zouden zijn. Dat bleek een gouden greep, want daarmee maakten we het voor elke leeftijdsfase toegankelijk.

Een nieuwe fase in het maakproces: een script. Hoe was dat?

Joris: Daar moesten sommigen echt aan wennen. Ik vond dat wentelen in die thema's bijvoorbeeld heel prettig. Het had iets vrijblijvends, maar op een gegeven moment moest het toch concreet worden. Het kind in mij wilde daar niets van weten.

Tessa: Bij sommigen kwam ook de angst voor bijvoorbeeld het leren van de tekst.

Joris: Ik vind het belangrijk voor leerlingen dat ze weten dat ook wij als docenten geconfronteerd worden met onszelf. Dat wij ook te maken krijgen met situaties die spannend zijn, die oncomfortabel voelen, en dat het dan heel mooi kan zijn om daar juist mee aan de slag te gaan.

Tessa: Het ging natuurlijk heel vaak erg over onszelf. Daarbij is er voor iedereen wel een moment geweest dat het echt dichtbij kwam en emotioneel werd. Maar daar zijn we wel samen doorheen gegaan. Dat heeft ons echt een groep gemaakt. Naast het spel heeft iedereen ook een eigen aandeel gehad in de voorstelling. Erwin heeft het decor gebouwd, Floor heeft kussens genaaid, Joris hield zich bezig met de muziek...

Klinkt als een collectief.

Tessa: Ja, het is echt als een collectief zo ontstaan. En dat voelt écht vrijeschools.

Joris: Alles wat er stond, hebben we samen gemaakt, maar

iedereen heeft vanuit zijn eigen kwaliteiten een bijdrage geleverd. En we hebben daar allemaal ontzettend veel eigen tijd in gestoken. De dinsdagrepetities en ook nog lange repetitiedagen, maar niemand is daar ooit negatief over geweest. We stonden er met ons hart in, met de energie en het gevoel dat we met iets wezenlijks bezig waren. Als we op die manier binnen school het werken met elkaar zouden kunnen inrichten, hebben we echt iets fantastisch in handen. Bij mij ontstond gaandeweg de vraag: "Hoe kunnen we een eenheid worden en elkaar echt zien?" Dat klinkt voor sommigen misschien zweverig, maar dat is het juist niet. Het is in mijn ogen een basisbehoefte van de mens. Samen-werken. Zo zie je: het hele traject heeft ons heel veel gebracht.

En wat heeft het stuk het publiek gebracht?

Tessa: We speelden letterlijk tussen de leerlingen. En wij merkten als spelers hoe het aankwam. Soms kon ik vanuit de hoek even heel goed observeren hoe de leerlingen reageerden. Ze zaten er helemaal in. Je kon soms echt de spanning voelen.

Joris: Sommigen zag je ongemakkelijk worden, maar dat mag ook. Anderen waren weer zichtbaar geraakt.

Tessa: Ja, en sommigen waren doodstil, terwijl anderen juist heel veel reageerden, maar altijd op de goede manier. Iedereen heeft hier iets uitgehaald.

Joris: Je zag ook de verschillen in de jaarlagen, waar ze op reageerden. Het is zo mooi dat je kan spelen in een zaal met jonge mensen, en dat je niet afdwingt dat ze er iets mee moeten, maar dat ze zich vrij voelen om er iets uit te halen. Alleen dan is het waardevol wat wij doen.

Het is ontroerend om terug te horen wat we het publiek hebben meegegeven. We hebben ze echt geraakt. Dat had ik van tevoren misschien wel gehoopt, maar niet verwacht.

Dus jullie hebben de doelgroep nu wél bereikt?

Joris: Je merkt het al aan het nagesprek. Als je na het Driekoningenspel de hele inhoud aan de leerlingen moet uitleggen - als ze het er al over willen hebben - dan is het dus niet angekommen. En nu hebben ze ook heus niet alles begrepen, maar dat hoefde ook niet.

Nu wilden de leerlingen er zelf graag over napraten. En dat leverde dan weer op dat sommigen anders naar het stuk gingen kijken.

Na het Driekoningenspel ging het veel vaker over "waarom moeten we daarbij aanwezig zijn?" en niet inhoudelijk over het stuk. Nu wel.

De personeelstoneelgroep gaat nu aan de slag met het thema 'winter', en zal in januari weer met een nieuw spel optreden. Iets om naar uit te kijken!

#ditzijnwij

Door Minke van Hoof, docent drama KGC en redactielid

Wie zijn jullie?

Julian, Roderik, Milan, Marcus en Maas uit klas 8D.

Hoe lang kennen jullie elkaar al?

Marcus: Maas, Roderik en ik kennen elkaar al twee jaar, sinds we op het KGC zitten.

Maas: Ik ken Marcus het langst, van de basisschool.

Julian: En ik doe het jaar over, dus zit sinds dit schooljaar in de klas.

Milan: Ik ook, ik kom van een andere school.

En hoe vinden jullie het in deze klas?

Milan: Hier is het veel beter. Mensen zijn hier gewoon aardig. Ik had gelukkig een meeloopdag, en toen waren er wel wat mensen die mij 'adopteerden'.

Julian: Ik dacht aan het begin van dit schooljaar dat ik geen vrienden wilde maken, want dan zou ik me beter op mijn schoolwerk kunnen concentreren. Nu stel ik mijn sociale leven wat meer gelijk aan school.

Wat maakt jullie vriendschap sterk?

Julian: We kennen elkaar heel goed.

Marcus: We weten te veel van elkaar, dus nu kunnen we elkaar niet loslaten...

Julian: We kennen elkaar goed en we maken ook wel echt grove grappen over elkaar. Maar we weten dat we die kunnen maken en we kunnen er zelf ook om lachen.

Roderik: We hebben allemaal genoeg zelfspot.

En als je een grap even niet zo leuk vindt, kun je dat dan wel zeggen tegen elkaar?

Roderik: Ja hoor, dat kunnen we gewoon zeggen. Maar we kennen elkaars grenzen goed, dus eigenlijk komen we nooit op dat punt.

Sprekten jullie ook met elkaar af buiten schooltijd?

Marcus: Niet zo veel. Dat is echt anders dan op de basisschool.

Maas: Maar Milan woont in Arnhem, Julian in Elst, Marcus in Nijmegen, Roderik in Ravenstein en ik in Oosterhout. Dat maakt het ook wel moeilijker om af te spreken.

Wat is jullie favoriete vak?

Milan: Gym.

Marcus: Drama.

Maas: Gym.

Roderik: Gym en drama.

Julian: Ik heb geen leukste vak, alles voelt als een verplichting voor mij. Maar gym staat wel hoog.

Volgend jaar gaan jullie naar de negende klas. Dan gaan jullie dus naar verschillende niveaus en verschillende klassen. Hoe is dat?

Alle vijf: Ja, dat is echt jammer.

Roderik: We zitten nu wel goed op onze plek.

Milan: Ja, ik vind het zo wel chill.

Roderik: Of nou ja, eigenlijk ben ik wel blij dat ik straks van jullie af ben.

Marcus: Gast!

Roderik: Nee hoor, en we gaan volgend jaar gewoon in de pauzes nog wel chillen met elkaar!

Proeftuin: Levenskunst

Deel II: wat en hoe?

Op het KGC zijn wij sinds vorig schooljaar bezig met een herziening van het curriculum. We onderzoeken wat we beter of anders kunnen doen, zodat we nog beter onderwijs kunnen verzorgen. Dit heeft geresulteerd in een aantal proeftuinen. Een van deze proeftuinen gaat over 'levenskunst'. In deze bijdrage lees je hoe deze proeftuin heeft bijgedragen aan nieuwe inzichten en lesmethoden.

Axel Venker, docent Nederlands KGC

Afgelopen schooljaar waren Rinske, Karen, Joris, Detlef en ik in de weer met een zoektocht naar levenskunst in ons vrijeschoolonderwijs. De vraag was wat de school (nog) nodig heeft om levenskunst integraal onderdeel te laten worden van het lesprogramma. Een vraag die we verder verdieping gaven door stil te staan bij de vorming van leerlingen en wat persoonsvorming op de vrijeschool betekent. Een opdracht die mij aangreep en toevallig samenviel met mijn opleiding, waarin doel en opbrengst van onderwijs een van de onderwerpen is. Het antwoord op onze vraag leek me gelegen in het 'wat'. Mooi in lijn met de onderwijswetenschap die stelt dat kennis voorafgaat aan vaardigheden en creativiteit. Een uitgemaakte zaak, toch?

Vrijeschoolonderwijs is persoonsvorming

Levenskunst ligt in het hart van het vrijeschoolonderwijs. Je zou kunnen zeggen: vrijeschoolonderwijs is persoonsvorming. Levenskunst als slotsom van alle andere leerinhouden en vaardigheden. Rudolf Steiner omschreef deze opdracht als de ontwikkeling van vrije mensen die hun eigen ontwikkeling ter hand kunnen nemen. In de weg hiernaartoe begeleid door het kunstenaarschap van de docent die zich in zijn lesvoorbereidingen van dag tot dag laat leiden door gecultiveerde intuïtie en wat hij in de leerling 'leest'. En dat alles heet een spirituele taak, niet als oefening of kennismaking met religie, maar om het beoogde: de leerling het eigen idealisme laten ontwikkelen.

Wat heeft déze klas nodig?

Los van de lessen waarin ik me met de leerlingen door het PTA, of eindeloos begrijpend lezen worstelde, heb ik geprobeerd dit kunstenaarschap in praktijk te brengen. Het begint bij de leerling. Lezend over het vrijeschoolonderwijs herkende ik de opdracht: bied wat déze klas op dit moment nodig heeft. Dat goed doen, begint bij een blik op het ontwikkelingsmoment, reflectie, gesprekken met collega's en grondig leeswerk in en rond de leerstof om te vinden wat mij raakt, want in het vrijeschoolonderwijs spiegelt de leerling het enthousiasme van de docent. Eigenlijk paradoxaal. In onderwijs dat het individu tot vrijheid wil brengen, gaat de leraar voorop. Het ontwikkelingsmoment laat zien dat deze tegenstelling slechts schijn is.

Geworteld in het ontwikkelingsmoment

Elke leeftijd kent zijn kansen en problemen. De naar binnen gekeerde 8e-klasser put inspiratie uit de rijke buitenwereld, de 9e-klasser krijgt relativering en de 10e-klasser leert koersvast zelf de wereld doorgronden. Elk jaar heeft eigen accenten. De leerling op weg naar een objectief oordeelsvermogen, eigen concepten en door oefening in eerbied en waardering van schoonheid, met uiteindelijk een eigen, sterke moraliteit. Het afgelopen jaar ben ik bewuster aan het werk gegaan met deze kwaliteiten uit ons onderwijs. In klas 8 met de krantenperiode, in klas 10 met vaklessen over taalkunde en in klas 11 door leerlingen als boekverwerking eigen podcasts te laten maken. Elk van deze activiteiten is geworteld in het ontwikkelingsmoment. De 8e-klasser krijgt de zakelijke structuur en het grid van de krant, de 10e-klasser de analyse van taalphenomenen en de 11e-klasser de ontmoeting met andere perspectieven. En waar begrijpend lezen in klas 8 een vreugdeloze zesjesregen is, levert de krantenperiode een zee van initiatief en gezonde branie op ('Ik ga u wobben, Mark', 'Meneer, kan ik nu een enquête houden?'). De 10e-klassers tikten me op mijn vingers toen ik vroeg of een politiek frame moreel verwerpelijk is: 'Daar gaat het nu niet om! Het zit knap in elkaar.' En de 11e-klasser las, luisterde en reflecteerde op de spanning tussen droom en werkelijkheid.

Het 'hoe' als bouwsteen voor levenskunst

In Steiners tijd bestond er nog geen podcast, en framing kreeg zijn definitie ook pas recent. Hedendaagse leerinhouden, die in mijn ogen goed lijken te werken. Niet dankzij wát het klassieke programma voorschrijft, maar dankzij de werkwijze erachter. Steeds redeneren vanuit de leerling. Enthousiasme organiseren, zelf blijven leren en de leerling bieden wat hij nodig heeft. Het 'hoe' blijkt belangrijker dan gedacht: een onderdeel van de onderwijskunst, en een bouwsteen voor de levenskunst. Voor mij een waardevol, nieuw inzicht.

BIOLOGISCH FAIR TRADE LOKAAL NATUURLIJK ZERO WASTE DIERVRIENDELIJK

HET DUURZAME WARENHUIS

Open; ma-vrij 10-18 uur, za 10-17 uur.
Koopzondag: 13 en 20 december van 12-17 uur
Burchtstraat 126 Nijmegen

Alles voor een duurzaam leven onder één dak.

WWW.DUURZAMEWARENHUIS.NL

**Ambachtelijk Biologisch
Brood en Gebak**

**Tegen inlevering
van deze
waardebon
ontvangt u
een mueslibol
naar keuze bij
Bakker Arend**

Boeksels

Klas 7D heeft bij het vak Nederlands 'geboekseld': geknutseld met 'oude' boeken. De leerlingen kregen een verhaal van Toon Tellegen. Hiervan selecteerden ze de woorden die hen aanspraken. Vervolgens maakten ze er gedichten van, met bijpassende illustraties.

Simone Kuken, docent Nederlands KGC

ALWAYS TRUST YOUR GUT

BASISCURSUS INTUÏTIEVE ONTWIKKELING

INTUÏTIEF TRAJECT SCHOOL VOOR INTUÏTIEVE ONTWIKKELING

Al 15 jaar de school om jezelf en je intuïtie te ontwikkelen.

In januari, april en september kun je bij ons starten met een cursus.
Voor alle informatie over de cursussen, readings door studenten, open dagen en gratis proeflessen kijk op www.intuïtieftraject.nl.

De Groene Weg
BIOLOGISCHE SLAGERIJ
voor't goede lefen

GAAT VERDER VOOR VLEES

Biologische slagerij Nijmegen
**LEKKER & EERLIJK
BIOLOGISCH VLEES**

In onze slagerij staat het ambacht van het slagersvak centraal. Onze zelfgemaakte specialiteiten zijn vol van smaak. En 100% biologisch! Heb je advies nodig over de bereiding van jouw vlees, ben je op zoek naar seizoensproducten of heb je behoefte aan variatie? Wij helpen je graag. Zien we je snel?

BAS DERKSEN

BIOLOGISCHE SLAGERIJ DE GROENE WEG NIJMEGEN Groenestraat 189, Nijmegen
024-355 50 60, nijmegen@degroeneweg.nl • nijmegen.degroeneweg.nl

Biologische sushi
Japanse lekkernijen

Dinsdag
Donderdag
Vrijdag

Bestel dezelfde dag
voor 14 uur
of bestel van te voren

Gratis bezorgd in Lent

Bestel hier

www.sushivankai.nl
0623999074
@sushivankai

Nieuw in Lent!

Sushi van Kai

AnoeradhA

HOLISTISCHE MASSAGETHERAPIE
ONTSPANNINGSMASSAGE
DUO MASSAGE

www.anoeradh.nl

KGC KINO

In de Kunst en Ambacht-classes worden sinds enkele jaren periodes drama gegeven die zich toespitsen op film. De leerlingen verdiepen zich in films en series en filmtechniek en gaan ook zelf aan de slag met de camera. Ook in de activiteitenweek is klas 9C bezig met film. Na een workshop stagefighting maken ze een eigen film met een goede actie-scène erin. Maar wat zijn de favoriete films en series in deze klas?

Minke van Hoof, docent drama KGC en redactielid

Bloesem

'Mijn favoriete serie is "H2O - just add water".'

Het gaat over drie meiden die in een mysterieuze grot terechtkomen en daar in zeemeerminnen veranderen, en dan zie je hoe ze leven. Het is mijn favoriet omdat ik het gewoon super iconisch en amazing vind om het leven van drie zeemeerminnen te zien!

Guusje

'Mijn favoriete serie is "Outer Banks".'

Ik ben hem net weer helemaal opnieuw aan het kijken.

Het is een verhaal over volwassenen worden en het gaat over een hechte groep tieners (de Pogues) in het kustgebied van North Carolina. Als door een orkaan de elektriciteit de hele zomer uitvalt, zet dit een reeks gebeurtenissen in gang, waardoor de vrienden worden gedwongen om ingrijpende beslissingen te nemen.

Het is mijn favoriete serie omdat er veel dingen in gebeuren: er zijn veel gevechten en er is veel drama. En dat zijn de dingen waardoor ik blijf kijken.'

Tristan

'Eén van mijn favoriete films is "Saving Private Ryan".'

De film gaat over een groep Amerikaanse soldaten in de Tweede Wereldoorlog die een andere soldaat moeten vinden in Frankrijk. Hij moet naar huis omdat zijn broers, die ook in de oorlog hebben gevochten, zijn overleden.

Het is een historische film, dat vind ik heel interessant. Bovendien heeft Tom Hanks de hoofdrol, hij is mijn favoriete acteur. De film heeft goede scènes met veel actie, goede dialogen en acteerwerk. Elk personage in de film krijgt een eigen moment waardoor het lijkt alsof het echt allemaal soldaten zijn van die tijd. Er is ook goede muziek die perfect bij de film past. Ik heb zelf de film al meerdere keren gezien, hij blijft goed. Ik zou de film aanraden aan iemand die geïnteresseerd is in geschiedenis maar ook gewoon aan iemand die een film wil zien met actie.'

VANNATURE

Dé biologische speciaalzaak, met de lekkerste seizoensproducten
van boeren en bakkers uit de omgeving...

Gerard Noodtstraat 135
Nijmegen
mét Gratis parkeerplaatsen

www.VanNature-Nijmegen.nl

Studenten
krijgen 10%
korting!

fair
biologisch
lokaal

DE BROEDERIJ

*Creatieve en natuurlijke broedplaats
voor kinderen en volwassenen*

Voor workshops, cursussen, projecten, inspiratiedagen en verhuur

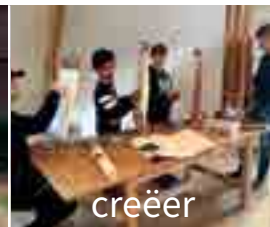
ontmoet

ontdek

inspireer

creëer

Kijk voor meer informatie en het aanbod op www.debroederij.nl

Wie komt het gezellige redactieteam van de Branding versterken?

We zoeken:

- een (eind)redacteur -

Vind jij het leuk om met teksten bezig te zijn en mee te denken over de inhoud van onze mooie schoolkrant?
Weet jij de puntjes op de i te zetten als het gaat om verbetering van teksten?
Dan zoeken wij jou!

- een coördinator -

Als coördinator ben je aanspreekpunt van de redactie en organiseer je vergaderingen en drukproefbesprekingen. Je beheert verder de inbox en stuurt mailtjes naar auteurs en redactieleden. Gedurende het jaar zal je worden ingewerkt.
Interesse? Trek de stoute schoenen aan en laat het ons weten!

Voor meer info: redactie@branding-nijmegen.nl

BEN IK JE MOGELIJKHEID OF JE BEPERKING?

Prins of je